PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVII Nr. 4074 | Vineri 29 noiembrie 1957 | 4 PAGINI — 20 BANI

In pag. 4-a

Convorbirea lui N. S. Hrușciov cu ziariștii americani W. R. Hearst, F. Connif și R. Considine

Lucrări pregătitoare

Pe șantierul primei uzine de cauciuc sintetic din țară

In Moldova au început lucrările de organizare a șantierului pentru construirea primei uzine de cauciuc sintetic din țara noastră. Uzina va avea o capacitate de 50.000 tone pe an cu o primă etapă de 25.000 tone anual. Drept materie primă ea va folosi gaze petrolifere și va produce cauciuc la rece, care se pretează în foarte bune condiții la fabricarea anvelopelor. Cauciucul sintetic produs aici va acoperi în întregime necesarul industriei noastre de anvelope, articole tehnice și bunuri de larg consum.

Pe noul șantier se lucrează acum la magaziile pentru materiale și depozitele ce vor fi folosite pe timpul construcției, precum și la terasamentele drumurilor și căilor ferate de acces.

Pentru muncitorii și tehnicienii care vor lucra aici trustul 13 construcții București a început ridicarea a 40 locuințe, care se află într-un stadiu avansat. Căminele pentru nefamiliști, cu cîteva mii de locuri, precum și alte 550 de locuințe vor fi terminate pînă la sfîrșitul semestrului I al anului viitor.

Lucrările de construcție a uzinei care vor fi în mare parte mecanizate vor începe în cursul anului viitor. (Agerpres)

In contul anului viitor

■ Opt sectoare miniere din Valea Jiului și-au îndeplinit înainte de termen planul anual. De la începutul anului și pînă la 27 noiembrie planul pe întregul bazin a fost depășit cu 52.014 tone de cărbune cocsificabil și energetic. Din această cantitate colectivul minei Petrila a dat peste plan 22.000 tone de cărbune, iar cel al minei Vulcan 14.000 tone. Succese obțin minerii Văii Jiului și în privința creșterii productivității muncii. În luna octombrie productivitatea muncii a fost mai mare, pe întregul bazin, cu 19,8 la sută față de productivitatea medie obținută în anul 1956.

■ Muncitorii din sectorul produselor finite din lemn raportează cu mîndrie îndeplinirea planului producției globale pe anul 1957.

Obținînd o creștere medie lunară a productivității muncii de 8 7 la sută față de media anului trecut, muncitorii din întreprinderile acestui sector au reușit ca numai pînă la data îndeplinirii planului să întreacă producția realizată în întregul an 1956 cu: 42.000 m.p. panel, 600.000 m.p. furnir, 160 m.c. placaj și cu 1,5 la sută producția de mobilă.

O contribuție valoroasă la îndeplinirea planului anual cu 34 de zile înainte de termen au adus-o muncitorii de la întreprinderile „Placajul"-București, „Libertatea"-Cluj, „Răsăritul"-Pîncota, I.P.R.O.F.I.L.-Rîmnicu Vîlcea și Gugești.

■ Metalurgiștii de la uzinele „Timpuri Noi" din Capitală raportează că și-au îndeplinit cu succes planul anual al producției globale și producției-marfă. Îndeosebi pe baza organizării mai bune a muncii și producției, folosirii tehnicii și aplicării experienței înaintate, colectivul uzinei a reușit să depășească cu 6% productivitatea muncii și să reducă prețul de cost al produselor cu 13,4% față de sarcina planificată. De asemenea, metalurgiștii de aici au realizat, pînă la data îndeplinirii planului anual, beneficii suplimentare în valoare de 1.761.000 lei.

■ Și colectivul fabricii de cauciuc din Orașul Stalin și-a realizat sarcinile de plan pe acest an. Ca urmare a creșterii simțitoare a productivității muncii, prețul de cost al produselor a fost redus cu 5 31% față de 0,5% cît era stabilit. Pînă acum, colectivul întreprinderii a realizat 1.380.000 lei acumulări peste plan, iar viteza de circulație a fondului de rulment a fost mărită simțitor.

Cresc gospodăriile colective din raionul Murgeni

IAȘI (coresp. „Scînteii"). — Ca urmare a muncii desfășurate de organizațiile de partid și sfaturile populare, numai în 4 zile în raionul Murgeni au intrat în gospodăriile agricole colective 1581 familii de țărani muncitori cu 3637 ha. Un exemplu demn de urmat îl constituie țăranii muncitori din comuna Cîrja care au intrat în masă în gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" cu întreaga suprafață de teren și cu tot inventarul agricol pe care l-au avut. În prezent comuna Cîrja este prima din raion cu agricultura complect colectivizată.

CONSFĂTUIRE REPUBLICANĂ PRIVIND DEZVOLTAREA CREȘTERII ANIMALELOR

ORAȘUL STALIN (trimisul „Scînteii"). — Ieri a început la Orașul Stalin o consfătuire republicană organizată de consiliul central A.S.I.T. în care se dezbat probleme legate de dezvoltarea creșterii animalelor în R. P. Română.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, iar apoi au fost prezentate referate în care s-a vorbit despre principalele probleme ale dezvoltării creșterii animalelor.

Referatul privind sporirea producției animale în lumina sarcinilor trasate de al doilea Congres al partidului și realizările obținute pînă în prezent s-a ocupat de sporirea numărului de animale și îmbunătățirea lor calitativă, sporirea numărului de vaci de lapte ș.a. În alt referat s-a vorbit despre situația bazei furajere și posibilitățile de îmbunătățire a ei. Cu mult interes a fost ascultat și referatul privind sporirea producției de lapte, carne, ouă, pește, lînă fină și semifină.

Din referatele prezentate a reieșit că pentru creșterea producției de carne trebuie sporit în primul rînd numărul de taurine, porcine, păsări, oi și îndeosebi trebuie îmbunătățite rasele de animale existente.

Pentru realizarea acestor sarcini e nevoie de o mai bună folosire a cadrelor de zootehniști, de calificarea unui număr cît mai mare de brigadieri și îngrijitori de animale în unitățile agricole socialiste.

Consfătuirea care va continua în zilele de 29 și 30 noiembrie este un bun prilej de dezbatere a celor mai importante probleme de care depinde dezvoltarea continuă a creșterii animalelor în țara noastră.

IN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

TOATE ÎNTREPRINDERILE — CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT!

Zilnic, ziarele aduc vești despre noi colective de întreprinderi care, muncind cu hărnicie, își îndeplinesc înainte de termen sarcinile anuale de plan. Zeci și zeci de colective de întreprinderi din toate regiunile și raioanele și-au înscris de pe acum numele pe lista de onoare a întreprinderilor care dau produse în contul anului viitor. Constructorii de tractoare din Orașul Stalin și-au îndeplinit cu 40 de zile înainte de termen planul anual al producției globale și au realizat economii de aproape 10 milioane lei; colectivul uzinei constructoare de mașini „7 Noiembrie"-Craiova, îndeplinindu-și cu mai bine de două luni înainte planul anual, a livrat pînă acum agriculturii peste sarcina planificată un număr însemnat de unelte agricole și peste 300 tone de diverse piese de schimb din fontă; constructorii de rulmenți de la Bîrlad și constructorii de vase de la Șantierul naval Galați, ceferiștii din direcția regională Craiova, minerii de la Baia de Fier, cimentiștii de la Gura Văii și numeroase alte colective au depășit de asemenea hotarul anului în curs.

Alături de întreprinderile din industria grea, care în primele trei trimestre ale acestui an și-au depășit planul cu 8 la sută — una din cele mai mari depășiri înregistrate pînă acum în acest sector — numeroase unități industriale din ramura bunurilor de consum au obținut rezultate pozitive în îndeplinirea planului anual. Printre întreprinderile din industria bunurilor de consum care produc de pe acum în contul anului viitor se numără colectivul țesătoriei „Donca Simo", al fabricii „Mătasea Populară", al fabricilor de ulei „Fiii mon Sîrbu", „13 Decembrie" și „Hărnicia", al fabricii de conserve „Zagna"-Vădeni și altele. Peste 5 milioane de m.p. țesături au dat peste plan în primele trei trimestre ale anului muncitorii și tehnicienii din industria noastră textilă!

Toate aceste realizări exprimă puternicul patriotism care însuflețește în munca de fiecare zi clasa noastră muncitoare, dragostea și abnegația cu care oamenii muncii luptă pentru dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de viață al celor ce muncesc, pentru înflorirea și prosperitatea scumpei noastre patrii; ele sînt rezultatele întrecerii socialiste pentru transformarea în fapte a planurilor inițiate de partid și guvern, a prevederilor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Anul acesta întrecerea pentru îndeplinirea planului înainte de termen are o deosebită semnificație. La sfîrșitul anului, la 30 Decembrie, întregul nostru popor va sărbători cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române. O mare sărbătoare în viața poporului nostru, o sărbătoare căreia oamenii muncii sînt hotărîți să-i închine cele mai frumoase realizări din munca lor.

Acum, în zilele care au mai rămas pînă la 30 Decembrie, întrecerea pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor anuale de plan dă posibilitate poporului nostru muncitor să adauge noi și însemnate realizări celor dobîndite în cei zece ani de cînd pe stindardul țării flutură stema Republicii noastre Populare. Iată de ce muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din majoritatea întreprinderilor consideră o îndatorire patriotică, o îndatorire de onoare de a intensifica întrecerea socialistă, de a munci în așa fel încît fiecare întreprindere să se prezinte la marea sărbătoare a aniversării Republicii cu planul anual îndeplinit.

Experiența întreprinderilor fruntașe arată că succesele obținute în realizarea planului înainte de termen au fost posibile în primul rînd datorită faptului că aici colectivele de muncitori și tehnicieni au fost mai activ atrase la rezolvarea problemelor mari și mici ale producției, că s-a urmărit traducerea în viață a propunerilor muncitorilor făcute cu prilejul experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare, că s-a valorificat prețiosul material rezultat în consfătuirile de producție privind îmbunătățirea organizării muncii și a producției, răspîndirea experienței și metodelor înaintate, intensificarea luptei pentru economii etc. Dimpotrivă, acolo unde aceste probleme nu au stat în atenția conducerilor de întreprinderi, a organizațiilor de partid și a organelor sindicale s-au ivit greutăți în îndeplinirea planului — așa cum s-a întîmplat la uzinele „Steaua Roșie" din Capitală, fabrica „1 Mai"-Oradea etc.

Anul acesta, cînd în marea majoritate a întreprinderilor din toate ramurile industriale se experimentează măsurile de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii, îndeplinirea planului anual trebuie obținută mai ales pe seama creșterii continue a productivității muncii, încît veniturilor sporite ale populației să le corespundă un volum crescut de mărfuri de bună calitate și ieftine. Pentru aceasta este nevoie de muncă intensă, organizată, desfășurată cu pricepere și spirit gospodăresc. La fiecare loc de muncă, secție sau întreprindere se cer puse în valoare în și mai mare măsură rezervele de creștere a productivității muncii — prin utilizarea din plin a tehnicii și a timpului de lucru, prin folosirea pe scară largă a tehnologiei moderne și a metodelor înaintate. În aceeași măsură trebuie dată bătălia pentru reducerea prețului de cost, intensificată lupta multilaterală pentru economii, pentru sporirea acumulărilor — cale principală de creștere a producției și a mijloacelor destinate consumului. Numai pe această cale — calea creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost — se poate păși înainte pe drumul ridicării nivelului de viață al oamenilor muncii.

Este un fapt pozitiv că unele întreprinderi îndeplinesc cu mult înainte de termen planul producției globale. Interesele fiecărui om al muncii, ale întregii noastre economii naționale în plină dezvoltare cer însă ca pretutindeni întrecerea să aibă ca obiectiv nu numai îndeplinirea producției globale, valorice, ci și realizarea planului *producției-marfă* — adică a producției terminate și livrate. Numai așa poate fi mărit volumul de bunuri pe piață, numai astfel pot fi lărgite posibilitățile populației de la orașe și sate de a se aproviziona în condiții tot mai bune cu mărfurile industriale necesare.

Dorința colectivelor de muncitori din întreprinderi de a sărbători aniversarea a 10 ani de la proclamarea Republicii cu planul anual îndeplinit înainte de termen trebuie să fie puternic sprijinită prin măsuri tehnice și organizatorice concrete de către ministere și direcțiile generale; acestea trebuie să rezolve operativ și cu simț de răspundere cererile ce le vin din partea unor întreprinderi care mai întîmpină greutăți în legătură cu îndeplinirea planului, punînd un accent deosebit pe răspîndirea și popularizarea largă a experienței întreprinderilor și colectivelor fruntașe.

La rîndul lor, comitetele regionale, raionale și orășenești de partid trebuie să acorde cea mai mare atenție muncii politice în întreprinderile rămase în urmă cu planul, astfel ca și acestea să se poată număra, la încheierea etapei de întrecere din acest an, printre întreprinderile fruntașe.

În cinstea aniversării scumpei noastre Republici, — în fiecare întreprindere un bilanț rodnic de realizări!

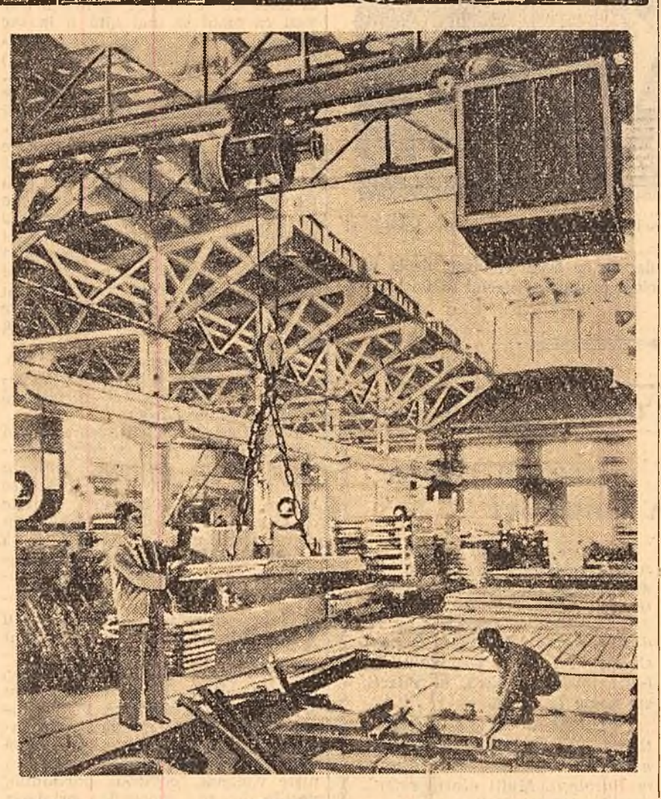

In hala industrială a întreprinderii de prefabricate din Roman se decofrează noi elemente din beton.

MARINARI SOVIETICI salvează un convoi de vase românești

La 23 noiembrie, remorcherul „Oituz" al întreprinderii „Navrom", împreună cu 3 șlepuri pe care le remorca, înainta ajutat de o locomotivă a Administrației Porților de Fier în marș amonte pe canalul Sip care prezintă sectorul cel mai greu de navigație al Dunării, cursul apei fiind foarte repede. La ieșirea din canal, remorcherului rominesc „Oituz" i s-a defectat un piston de la motorul babord. Remorcherul „Oituz" a lăsat convoiul în remorca locomotivei și a apelat pentru scoaterea convoiului în continuare la remorcherul sovietic „Odesa" care era în apropiere. Remorcherul „Odesa" a luat convoiul, l-a remorcat și l-a ancorat la punctul Vodița.

Datorită ajutorului, convoiul de vase românești a fost salvat de la o avarie serioasă care putea să întrerupă circulația pe canalul Sip pentru un timp destul de îndelungat. Navigatorii români au mulțumit călduros marinarilor sovietici pentru ajutorul primit. (Agerpres)

Un mare eveniment muzical

Concurs internațional „George Enescu"

In juriul concursului: Iehudi Menuhin, Carlo Zecchi, Monique Haas, Rudolf Fischer, Halina Czerny Stefanska, Carlo Felice Cilario și Otto Libich

La secretariatul comitetului de organizare a primului concurs internațional „George Enescu", care va avea loc la București în toamna anului viitor, sosesc numeroase scrisori prin care tineri violoniști și pianiști din țară și de peste hotare cer lămuriri și solicită partituri ale lucrărilor compozitorilor români prevăzute în programul concursului.

Comitetul de organizare a concursului a adresat invitații unor cunoscute personalități muzicale din străinătate pentru a lua parte la lucrările juriului.

Din juriul concursului „George Enescu" au acceptat să facă parte violonistul Iehudi Menuhin, *care va da două concerte, dirijorul și pianistul italian* Carlo Zecchi, *pianista franceză* Monique Haas, *Rudolf* Fischer, *directorul Conservatorului din Leipzig, pianista poloneză* Halina Czerny Stefanska, *dirijorul italian* Carlo Felice Cilario, *pianistul bulgar* Otto Libich.

După cum s-a mai anunțat, concursul va cuprinde trei secții: vioară, pian și o secție specială privind cea mai bună interpretare a Sonatei a III-a în la minor de George Enescu. El se va desfășura în trei etape: două etape eliminatorii și una finală în care candidatul va fi acompaniat de orchestră. La acest concurs vor participa tineri violoniști și pianiști care nu depășesc vîrsta de 33 de ani pînă la 31 decembrie 1958.

Participanții români vor trimite cererile de înscriere pe adresa Direcției muzicii din Ministerul Învățămîntului și Culturii pînă cel mai tîrziu la 15 ianuarie 1958. Prima audiere a candidaților va fi făcută în jurul datei de 15 martie de o comisie special constituită, urmînd ca acei candidați asupra cărora comisia va aprecia că se pot prezenta la concurs să se înscrie definitiv pînă la 1 iunie 1958.

(Agerpres)

Hală-pilot pentru cercetări siderurgice

La Institutul de cercetări metalurgice din București a intrat în stadiul de finisare prima hală-pilot pentru cercetări în domeniul siderurgiei. În această hală se vor face încercări pentru elaborarea unor procese tehnologice noi în obținerea oțelurilor. În prezent se montează agregatele, un convertizor, un laminor experimental și un cuptor Siemens-Martin.

Centrele universitare ale patriei

De la un an la altul se dezvoltă centrul universitar din Iași — vechea cetate a culturii noastre. De curînd, studenții și profesorii Institutului Politehnic au primit în folosință o nouă clădire modernă amenajată special pentru facultatea de construcții. **În clișeu:** Aspect al noii clădiri. (Foto: GH. VINȚILA)

Izbînda de la Alunu

Gheorghe Bran n-a dormit mai toată noaptea. Aurica, nevastă-sa, îl auzea prin somn cum oftează și se zvîrcolește de parc-ar fi avut mărăcini sub așternut. În cîteva rînduri ieșise în curte. Nu departe se auzea Oltețul ca o șoaptă de copii ce-și spun unul altuia cine știe ce taine. Bran privea cerul, asculta clipocitul valurilor și inima parcă i se mai ușura. Apoi durerea crîncenă îi înfășura din nou sufletul, de parcă cineva i-ar fi strîns trupul de sus pînă jos cu o frînghie groasă, aspră. O asemenea amărăciune n-a mai trăit-o Gheorghe Bran, — acum om bătrîn, cu fecior însurat — de pe la opt ani. Era, tot așa, spre primăvară. Se aflau în clasă. Copiii cu obrajii și mîinile înțepte de frig încercau să buchisească o bucată de citire. Deodată ușa se dă de perete și intră Alunceanu, cel mai bogat dintre moșierii comunei. Se aude un „sărut' mîna" cu glasuri subțirele, tremurate. Învățătorul se frînge de șale într-o temenea pînă la pămînt.

— Ascultă, dascăle, îmi trebuie un copil sărac dar care să știe carte bine. Vreau să-l trimit la școli, poate că să-l și înfiez...

Învățătorul și-a plimbat privirile peste căpșoarele zburlite și netunse. Dacă i-ar fi stat în putință i-ar fi trimis mai pe toți.

— Luați-l pe acesta, domnule Aluneanu. E silitor iar tată-său e mai sărac decît Iov, a spus el arătîndu-l pe Gheorghe Bran.

— E cam mic. L-a făcut mumă-sa pe secetă mare. Știi să numeri mă?

— Știu.

— Dăi drumu'

— Unu, doi, trei...

A ajuns la treizeci și unu.

— Destul, l-a întrerupt Aluneanu. Mîine dimineață să te prezinți la curte.

Și, fără să răspundă la „sărut' mîna", fără să vadă temeneaua învățătorului, a trîntit ușa.

A doua zi, cu cămășuța cîrpită și curată, în picioarele goale, Gheorghe s-a prezentat la curtea boierului. Se și vedea cu ghiozdan petrecut pe după umeri, ca în pozele din cartea de citire. Numai că, de data asta, n-a mai dat ochii cu el, ci cu logofătul.

— Ai venit, voinicule? Hai cu mine.

În loc să-l ducă în casa boierească s-au îndreptat spre cocina de porci.

— Numără-i.

I-a numărat. Erau treizeci și unu...

— Îi iei în primire și-i duci la pădure să mănînce ghindă. Dar bagă de seamă, dacă rătăcești vreunul, te jupoi de viu. Mină!...

— Și cu școala, că zicea boierul...

— Ce școală, care școală! Boierul mi-a spus numai să-ți dau porcii în grijă și atît. Restul nu mă interesează. Dă-i drumul. că e tîrziu.

Așa a început să argățească Gheorghe Bran. Cine putea judeca fapta boierului, chiar dacă, strivind în picioare visul unui copil, era ca și cînd ar fi ucis un om?

De atunci, în zeci de rînduri Oltețul a dus la vale frunzele culese de vîntul toamnelor. Necazuri au trecut peste el cu grămada. Dar se vede treaba că nu scăpase de toate. Acum, la bătrînețe, i-a fost dat să guste iarăși amărăciune, de parcă cineva l-ar fi vîrît cu capul într-o mlaștină.

Și ce bine începuseră!...

Dacă vrei să cauți pe hartă comuna Alunu, din raionul Horezu, îți vine a crede că distanța pînă la această așezare cu cîteva sute de fumuri o străbați cu destulă ușurință. Însă cînd te așterni pe mers, chiar într-un „Gaz", îți dai seama că au dreptate localnicii cînd spun: „Soarta ne-a aruncat cam pe unde trebuie să-și fi înțărcat dracul copiii". Pei-

GHEORGHE VLAD

(Continuare în pag. II-a, col. 5-7)

FOCUL A FOST ÎNVINS

Vîntul începuse să sufle din ce în ce mai tare. Pop Traian zorea caii spre casă. Nu mai era mult pînă în sat la Unimăt. De undeva venea însă miros de fum. Începuse să ardă pădurea. Pop și-a dat seama ce înseamnă un incendiu pe un vînt ca acesta. Sute și sute de hectare de pădure erau amenințate. Singur nu putea face nimic. A dat bice cailor să ajungă mai repede în sat pentru a chema ajutoare. În sat, oamenii se pregăteau de culcare. Toaca echipei de pompieri voluntari a început să bată. Anunța incendiu.

— Arde pădurea la Unimăt. Săriți!

Cu topoare, sape și cazmale în mîini, oamenii se reped spre geana neagră de pădure unde apăruseră deodată limbi uriașe de foc. Și dinspre satul Săcășeni, sediul comunei cu același nume, vin săteni să ajute. Vin și colectiviștii în căruțe. Gheorghe Jurcău și Gheorghe Diaconescu, pădurarii, de-abia mai răsuflă. Luptă aprig cu focul. Nu numai ei, ci și ceilalți săteni. Au venit cu sutele să salveze pădurea. Vîntul bate. Fiecare sapă cu nădejde șanțuri izolatoare.

— Focul trebuie izolat bine, să nu-l lăsăm să se întindă — strigă Ion Junjan, șeful ocolului silvic Tășnad. Împreună cu Vasile Crișan, inginerul ocolului, ei arătau oamenilor ce-i de făcut. Nimeni nu se uita la scînteile ce pișcă pielea sau la sudoarea ce curgea șiroaie. Focul se lăsa greu învins. După vreo cîteva ceasuri, aproape de miezul nopții, pălălăile incendiului s-au stins.

Cînd a ajuns la ocolul silvic, Ion Junjan negru de tuninqine, obosit, de-abia mai apucă tocul și scrise pe raportul zilnic: în noaptea de 21 spre 22 noiembrie, un puternic incendiu a izbucnit în pădure la Unimăt. Focul a fost imediat localizat de peste 400 locuitori ai satelor Unimăt și Săcășeni. S-au înlăturat astfel pagube uriașe.

ION PLEAVA
coresp. „Scînteii"

Mîini îndemînatice

Cercurile de îndeletniciri practice care funcționează în cadrul Palatului Pionierilor din Timișoara sînt frecventate de numeroși pionieri care își dezvoltă aici aptitudinile și cunoștințele de tehnică elementară. În clișeu: *Trei dintre cei 135 de mici „lăcătuși" ai cercului de mecanică, preocupați să realizeze în condiții cît mai bune o operație de ajustaj.*

(Foto: GH. VINȚILA)

TELEGRAMĂ

Președintelui Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania

Tovarășului Haxhi Lleshi

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania

Tovarășului Mehmet Shehu

Primului secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania

Tovarășului Enver Hodja

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Albania, în numele tuturor oamenilor muncii din țara noastră vă transmitem dv. și întregului popor frate albanez călduroase felicitări și cele mai bune urări.

Poporul romîn privește cu simpatie realizările obținute de eroicul popor albanez prin muncă însuflețită sub conducerea Partidului Muncii din Albania și-i urează noi succese în ridicarea continuă a economiei și culturii naționale, în construirea socialismului.

Dezvoltarea continuă a relațiilor multilaterale de colaborare și prietenie dintre țările noastre, strîns unite în marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, va contribui și în viitor la cauza colaborării internaționale și a păcii între popoare.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne
Dr. PETRU GROZA
Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne
CHIVU STOICA
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

TELEGRAMĂ

Președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia

Președintelui Vecei Federative Executive a Republicii Populare Federative Iugoslavia

Secretarului general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

Tovarășului Iosip Broz-Tito

Cu ocazia zilei Republicii — sărbătoarea națională a Republicii Populare Federative Iugoslavia — în numele poporului romîn, vă felicităm călduros și urăm popoarelor frățești ale Iugoslaviei, vecine și prietene, noi succese în opera de construire a socialismului.

Dezvoltarea rodnică a relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre și țările noastre socialiste contribuie tot mai mult la cauza colaborării internaționale și a păcii în lume.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne
Dr. PETRU GROZA
Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne
CHIVU STOICA
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

VIAȚA DE PARTID

Cînd știi să prinzi veriga principală

Activitatea unei organizații de partid ca cea de la uzinele „Republica" din Capitală este vastă. Cîte probleme nu sînt de rezolvat într-o asemenea uzină atît de importantă pentru întreaga economie națională! Dar ca să le realizezi trebuie să-ți îndreptești atenția și eforturile spre ceea ce este mai important, mai esențial.

A știut organizația de partid de la uzinele „Republica" să găsească verigа principală de care depindea mersul înainte al acestei uzine?

Răspunsul la această întrebare l-au dat participanții la conferința organizației de partid. Au luat cuvîntul aproape 30 de membri și candidați de partid. Vorbitorii au arătat că succesele obținute în anul acesta de către colectivul uzinei se datoresc faptului că organizațiile de bază, comitetul de partid al uzinei s-au preocupat intens de **aplicarea pe scară largă a tehnicii avansate**, socotind aceasta drept un mijloc important în creșterea productivității muncii, sarcină centrală pusă de partid în fața oamenilor muncii.

Însemnări de la conferința organizației de partid de la uzinele „Republica"

Planul de măsuri tehnico-organizatorice cu privire la extinderea tehnicii înaintate adoptat la conferința comitetului de partid din 1956 și însușit de conducerea uzinei a fost îndeplinit la termenele fixate. Redăm doar două dintre lucrările de seamă ce merită a fi menționate; s-au introdus valțuri netezitoare de profil nou, îmbunătățindu-se astfel calitatea laminatelor și realizîndu-se economii de scule în valoare de peste 300.000 lei; o singură raționalizare va aduce economii anuale de 1.400.000 lei. Și lista de măsuri tehnice aplicate în uzină ar putea fi mult prelungită. Important este însă ce au făcut membrii și candidații de partid pentru a trăduce în viață propriile lor hotărîri.

Secretarul organizației de bază de la secția laminoare, tov. Vasile Omocea — arăta că a sporit rolul conducător al organizației de bază în secțiile productive. Acest lucru a fost subliniat și de alți vorbitori. După exemplul comitetului de partid, organizațiile de bază s-au preocupat îndeaproape de problemele producției, au analizat periodic activitatea organelor administrative, au intervenit cu energie ori de cîte ori se tărăgănea aplicarea unei hotărîri.

Organizația de partid a folosit bine dreptul de control asupra activității administrative. În luna mai comitetul de partid a cerut o informare conducerii uzinei în legătură cu felul cum se îndeplinesc angajamentele luate la conferința comitetului de partid din 1956; în luna iunie comitetul de partid a luat în discuție referatul inginerului șef privind introducerea gospodăriei chibzuite, precum și referatul comitetului de întreprindere în legătură cu organizarea și conducerea întrecerii socialiste în uzină. Strîns legat de aceste probleme s-a discutat și felul cum trebuie organizațiile de bază să desfășoare munca politică de masă pentru realizarea sarcinilor în producție, în folosirea tehnicii noi.

Numeroși vorbitori au subliniat că, ocupîndu-se de aplicarea largă a tehnicii, organizațiile de bază au acordat o mare atenție mișcării inovatorilor din uzină. Comitetul de partid a sprijinit dezvoltarea colaborării între cabinetul tehnic, cercul A.S.I.T. și comitetul de întreprindere al uzinei. Îndrumate de comitetul de partid, organizațiile de bază au sprijinit acțiunile întreprinse în vederea organizării de brigăzi complexe de inovatori, au ajutat la organizarea concursului intern de inovații, precum și la ținerea unor consultații tehnice. Inovatorii au rezolvat probleme importante pentru uzină. De la 1 ianuarie la 7 noiembrie au fost propuse 520 inovații; peste 300 inovații au fost rezolvate și aplicate; 60 la sută din inovatori sînt muncitori.

Am însemnat un fapt remarcabil, subliniat de către mulți vorbitori. Nu există loc de muncă unde membrii și candidații de partid să nu fie participanți activi ai mișcării de inovații. Din 300 de inovatori, peste 150 sînt comuniști. Activitatea desfășurată de aceștia în organizarea muncii, în rezolvarea problemelor tehnice în secția respectivă s-a resimțit puternic. Exemplul membrilor de partid a fost urmat pretutindeni de muncitori, tehnicieni și ingineri, de întreg colectivul uzinei. Rezultatul: **pe primul semestru al anului 1957 uzina „Republica" a fost confirmată ca uzină fruntașă pe ramură de producție.** Rezultatele bune obținute în producție au permis înfăptuirea unor realizări social-culturale. Au fost date în folosința oamenilor muncii din uzină o cantină modernă cu o capacitate de 800 locuri, o creșă și un cămin de zi, o bază sportivă modernă. S-a mărit capacitatea vestiarelor și este în curs de construcție o casă de cultură care va avea și o sală de spectacole de 600 locuri.

Desigur, așa cum era și firesc, mulți vorbitori au subliniat activitatea desfășurată de organizațiile de bază în vederea întăririi compoziției sociale a partidului. Vom reda cîteva cifre care ilustrează pe deplin această activitate. În ultimele luni organizațiile de bază au discutat și confirmat cererile a 162 candidați de partid. Din rîndul candidaților de partid care și-au îndeplinit stagiul, 54 au fost primiți în rîndurile membrilor de partid. Peste 90 la sută din candidați provin din rîndurile muncitorilor.

Membrii de partid, candidații care au luat cuvîntul au vorbit și despre alte succese obținute de organizația de partid. Au fost criticate unele aspecte negative ale muncii, cum ar fi formalismul în întrecere care există încă în unele secții, lipsuri în învățămîntul de partid, în activitatea unor membri ai comitetului de partid etc.

Succesele obținute în producție sînt de necontestat. Păcat însă că atît darea de seamă cît și vorbitorii n-au scos în evidență la conferința de partid metodele folosite de organizațiile de bază. Aceasta ar fi fost de mare folos pentru activitatea viitoare.

Ar fi fost de dorit ca adunarea sau prezidiul să fi luat poziție față de cuvîntul tov. Ion Barbu, membru al comitetului de partid, care a îndemnat pe cei ce vor lua cuvîntul „să nu vină cu critici la adresa comitetului de partid, acum în conferință". Trecînd la aplicarea acestei teorii ciudate el însuși și-a construit cuvîntul numai pe laude la adresa activității comitetului de partid, a conducerii uzinei și bineînțeles și la adresa comitetului raional de partid.

★

În noul comitet de partid al uzinei au fost aleși 13 membri și 4 supleanți. Secretar al comitetului de partid a fost reales tov. Ion Bărbulescu.

SONIA MOLDOVANU

Pe meleagurile Cîmpulungului arta buciumatului este de o veche tradiție și se transmite din tată-n fiu.

Mircea Lițu este încă mic în vîrstă, dar de pe acum el învață de la tatăl său cum se ține și cum se suflă în bucium pentru ca sunetul să fie lung și puternic.

Ne scriu cititorii

Un om necinstit n-are ce căuta în fruntea comunei

Cînd l-am ales președinte al sfatului popular comunal pe Avram Stan, la noi în Buzoiești, raionul Costești, aveam multe treburi gospodărești de înfăptuit. Doream și noi să realizăm ceea ce s-a înfăptuit în multe sate și comune unde s-au construit poduri, școli, dispensare, cămine culturale. În Stan Avram ne pusesem mare încredere. Ne-am înșelat însă.

Neglijînd construcțiile de folos obștesc, cum ar fi căminul cultural, rămas la fundație, Stan Avram s-a îngrijit de acareturile sale, ridicîndu-și un finar nou cu lemne luate din pădurea Goleasca. Finarul i l-a lucrat un om căruia președintele i-a dat 6 care de bălegar de la grajdul comunal. În toamna anului 1956 s-a făcut rărirea pădurii Colțu. Cele peste 300 grămezi de lemne au fost împărțite de președinte după bunul său plac, pe țuică, pe miere și chiar... pe bani. Sătenii care nu au vrut să-i dea nimic s-au întors acasă cu carul gol. În schimb, în curtea președintelui au intrat cîteva care de lemne.

În primăvară, cînd trebuia să se dea cetățenilor porumb hibrid de sămînță, Stan Avram a eliberat autorizații numai la cîțiva prieteni de-ai săi. Aceștia au ridicat porumbul hibrid de la baza Costești cu 17-19 lei dubla și l-au vîndut pe piață, la Pitești, cu 40—50 lei dubla.

Firește că la cîștig și președintele a avut partea lui. Multe alte nereguli a mai comis Stan Avram în Buzoiești. Mulți dintre săteni, cadrele didactice, funcționari au fost insultați, bruscați de președinte în diferite împrejurări. Pentru toate acestea și încă altele, sătenii din Buzoiești și-au pierdut orice încredere în Stan Avram. Noi nu mai putem tolera ca în fruntea comunei noastre să avem un om necinstit și cerem organelor în drept să ia măsurile corespunzătoare.

ION DIACONU, PIRVU PLEȘA, MARIN IANCU și ION TUDOR țărani muncitori, comuna Buzoiești, raionul Costești

SPECTACOLELE DE AZI

Cinematografe: Gervaise — **Patria, I. C. Frimu, Alex. Sahia, Miorița**; Ulisse — **Republica, V Alecsandri, București, Înfrățirea între popoare, 1 Mai, Libertății**; Întîlnire la bal — **Magheru, N. Bălcescu**; Străbătînd Parisul — **Elena Pavel**; Sacrificiul de anul nou — **Lumina**: Povestea micului cocoșat — **Central**; Don Quijotte — **Victoria, 23 August**; Poetul — **Doina**; Yves Montand, Cîntecele Parisului — **Maxim Gorki**; Celcaș — **Timpuri Noi**; Fedra — **Tineretului**; Asasini fără voie — **Gh. Doja**: Moulin rouge — **Alex. Popov**; În Oceanul Pacific — **Grivița**; Călătorie în tinerețe — **Cultural**; Căile dragostei — **Vasile Roaită**; Aleksandr Nevski — **Unirea**; Trandafirii lui Allah — **Const. David, Donca Simo**; Camelia — **Flacăra**; Malva — **Arta**; Odată în viață — **Munca**; Trepte abrupte — **Moșilor, G Coșbuc**; Vreau să cînt — **Ilie Pintilie**; Căpitanul din Köln — **M Eminescu**; Mazurca dragostei — **Volga, Alianța**; Legenda din Polesia — **Olga Bancic**; Păianjenul de aur — **Aurel Vlaicu**; Romeo și Julieta — **Boleslaw Bierut.**

Pentru următoarele trei zile în țară: vremea se va răci treptat, cu deosebire în jumătatea de nord-est a țării. Cerul va fi schimbător, mai mult noros în Ardeal și Moldova, unde vor cădea precipitații temporare. Vînt slab, pînă la potrivit din sectorul nord-vest. Temperatura în scădere mai accentuată în nord-estul țării. Maximele vor oscila între 0 și 8 grade, iar minimele între minus 5 și plus 5 grade. Dimineața ceață locală

Izbînda de la Alunu

(Urmare din pag. 1-a)

sajul, ce-i drept, îți încîntă ochiul; dealuri înalte — un fel de propte ale Parîngului — împădurite, rîul Oltețului în care, de cum se împrimăvărează, țîncii laolaltă cu bobocii de rață se bălăcesc cîtu-i ziua de mare, aer curat, într-un cuvînt vizitatorii ar avea de ce rămîne încîntați. Dar vezi că omul se mai uită și în sac să vadă cîte măcinături i-au mai rămas și în privința aceasta cei din Alunu nu prea erau de invidiat. Coastele dealurilor, cu ogoarele de grîu sau porumb, păreau o haină peticită de om sărac. Toamna, aluneanul, cu șalele frînte și mîinile crăpate de muncă, înjura de toți sfinții și, nădăjduind că „la anu o să fie mai bine", se îndrepta spre curțile boierești. I-a blagoslovit dumnezeu pe cei din Alunu cu atîția boieri că puteau să mai dea cu împrumut și altora. Ei stăpîneau pămîntul cel mai bun, vitele cele mai multe și mai frumoase, în plus toate brațele bune de muncă, de la copil pînă la bătrîn.

— Abia la reforma agrară, în '45, ni s-a mai lărgit și nouă gulerul cămășii, că ne strîngea de să ne iasă sufletul, spunea Bran.

A fost ca și cînd ai avea amîndoi umerii împovărați și arunci greutatea de pe unul. Oamenii se mișcau mai ușor. Boierilor li se pierduse urma. Alunenii începuseră să uite de ei, de dîjme și datorii pentru un ciur de mălai. Dar pentru ca să scoată sărăcia cu totul și pentru totdeauna din casă erau abia la începutul drumului.

Către primăvara lui 1952 erau șapte care au făcut primul pas: Gheorghe Bran, Constantin Cîrloganu, Grigore Mutu, Ion Bufu și alții... Și tot ei alcătuiau și comitetul de inițiativă. Dintru început prea multe greutăți n-au întîmpinat. Cu toate că Alunu, după cum am mai arătat, este vîrît în niște văgăuni, cuvîntul partidului, veștile despre succesele primelor gospodării agricole colective ajungeau și aci.

Se adunaseră vreo treizeci și ceva de cereri. Iar ca să spulbere orice îndoială s-au hotărît să viziteze o gospodărie agricolă colectivă mai veche. Gheorghe Bran a propus să meargă la Strezești, în raionul Drăgășani. De ce tocmai acolo? Avea el o anumită socoteală. Cu cîtva timp în urmă stătea în casă și citea ziarul. Nevastă-sa împletea un ciorap.

— Ce tot țuți din buze. Văzuși ceva acolo? — l-a întrebat Aurica.

— Uite mă, și oamenii mai zic că așa și pe dincolo. Ascultă și tu să auzi cît a cîștigat Ilie Găianu de la colectiva din Strezești.

I-a citit articolul cu pricina.

— Poveștì, a răspuns Aurica, fără să-și întrerupă lucrul.

Bran a tăcut. N-a vrut să se certe cu ea. A pus ziarul bine, iar acum de-aia propusese Strezeștii — să vadă toți cu ochii lor gospodăria lui Găianu. Și-a luat și nevasta, ca s-o învețe minte altădată să nu mai facă „pe deșteapta". Și a văzut. A verificat punct cu punct fiecare produs și cantitățile despre care se vorbea în articol.

— Mai spune aici că ți-ai cumpărat o vacă de lapte...

— Hai s-o vezi!

La urmă, după ce Găianu l-a cinstit pe el și pe cellalți ca pe niște oaspeți de seamă, îl ia pe Bran deoparte și-i zice:

— Ascultă vere, te văd mai cu suflet, ăi fi și comunist...

— De bună seamă că sînt.

— Atunci ai să mă înțelegi și mai bine. Eu cred că, cel puțin deocamdată, voi n-o să faceți colectivă.

— Ce spui?!!

— Am citit în ochii oamenilor, le-am ascultat vorbele. E, cum să-ți spun, ca și cînd un lan frumos de grîu ar fi năpădit dintr-o dată de neghină. Și, dacă n-o smulgi la vreme, te-ntorci acasă cu sacii goi. Să nu crezi că vreau să vă descurajez, însă căutați să dați de urma răului și să puneți călcîiul pe el...

La întoarcere, tot timpul l-au frămîntat vorbele lui Găianu, încercînd să le afle rostul.

Și s-au adeverit. Oamenii au început să dea înapoi. „Motive" găseau cu duiumul. Dar dintre toate, unul singur părea mai întemeiat: cei mai mulți dintre înscriși își aveau pămînturile în afara perimetrului viitoarei colective și deci ar fi însemnat necazuri mari cu comasarea. Însă tot n-ar fi fost un hop de netrecut. Dar adevărata cauză pentru care oamenii își retrăgeau cererile pe capete nu se cunoștea. De unde pînă atunci femeile făcuseră pînă și ronduri de flori în curtea clădirii unde avea să fie sediul colectivei, acum rareori mai dădea cineva pe acolo.

De aceea Gheorghe Bran nu putea închide ochii și se perpelea de parc-ar fi avut mărăcini sub așternut.

Către ziuă ațipise puțin, cînd, la poartă, cineva strigă cît îl luă gura:

— Nene Gheorghe, nene Gheorghe!

— Ia vezi, nevastă, cine este?

Aurica se dădu jos din pat și se uită pe geam.

— Îmi pare că-i Mihai Răvaș, ăla din Igoiu.

— Spune-i să vie înăuntru.

— Bună dimineața. Mă iertați că venii cu noaptea în cap, da' am aflat aseară o chestie că n-am putut închide ochii toată nopticica.

— Nici tu?...

— Stai să vezi. Mă întîlnesc cu unul din cei care au dat bir cu fugiții. Și-i zic: bine măi, cînd să facem și noi o treabă, ne puneți bețe în roate? Zice: nu vă mai răciți gura de pomană că nu ieșiți la nici un rezultat. Păi cum? Păi așa. Pă cine să cred, pă tine sau pă președinte? Care președinte? De la sfat, Zăgărin. Și Glăvan, secretarul. Ce-i cu ei? Nimic, numai că ne-au spus: mă, nu fiți proști. Noi ne-am înscris așa de formă că de, sîntem în ochii satului, da' voi!... Nene Gheorghe, parcă se crăpase pămîntul sub mine și așteptam că acu' mă înghite Da' el de colo: dacă nu mă crezi, du-te și la cutare să vezi ce-ți spune, că și pe el l-a „lămurit" președintele. M-am dus. Am stat pînă tîrziu, altfel aș fi venit aseară. Nu mai putui răbda și venii fuga încoa să vedem ce facem.

— Vasăzică aici stătea răul de care-mi vorbea Găianu, spuse Bran mai mult ca pentru sine. Astăzi să convocăm organizația de bază și să-i judecăm acolo.

Într-adevăr, în ședință a reieșit că Zăgărin N. Ion și Glăvan Gh. Constantin, în loc să ajute la închegarea gospodăriei colective, luptau pe toate căile s-o destrame. Și s-a mai aflat că și Mihalcea St. Gheorghe, fost legionar, strecurat în partid, le dădea sprijin. Pe loc comuniștii i-au zvîrlit afară din rîndurile lor ca pe niște fructe putrede.

★

Dacă unele răni se vindecă mai ușor, sînt altele pentru care trebuie multă trudă și migală.

După acțiunea celor trei dușmani demascați, comuniștii din Alunu se cam demobilizaseră. Și dacă comitetele raional și regional de partid Horezu și Pitești ar fi intervenit la vreme, îmbunătățirea n-ar fi întîrziat. N-au făcut-o, și de aceea abia în 1954 în satul Igoiu s-a creat o întovărășire agricolă cu patruzeci de familii.

— Zi, o făcurăți, măi Mihai? l-a întrebat Bran pe Răvaș.

— O făcurăm, nene Gheorghe!

— E bine. Cîte odată nu te poți sui în pom fără scară.

— Adică cum vine asta?

— Așa, bine. Ce folos că noi știa, vreo șapte inși, am reînnoit cererile de intrare în colectivă în fiecare an? Facem întîi scara, pricepi? Adică întovărășirea...

Și cu „făcutul scării" a durat destul de mult. Dar în ianuarie 1956 treizecișișase de familii au inaugurat o întovărășire în Alunu-sat. Anul acesta numărul familiilor ajunscse la șaizecișiunu.

„E timpul" și-au spus comuniștii. Și în planul de muncă al comitetului de partid au trecut următorul punct: „în comuna Alunu se va înființa, anul acesta,o gospodărie agricolă colectivă".

Și n-a rămas literă moartă...

S-ar părea că de data aceasta lucrurile au mers cu mult mai ușor.

Da și nu. Unii, ca Ion Fieraru sau Ion Gh. Ghioca, au înțeles mai curînd și au venit cu cererile. Cu alții munca de lămurire a fost mai îndelungată și într-adevăr grea. De cîte ori n-a vorbit Bran cu Florea Prodan, doar l-o convinge! Trudă multă, sîrguință.

Însă nu se putea ca de data aceasta dîrzenia comuniștilor, a candidaților de partid și a utemiștilor să nu dea roade. Nu-i vorbă că și raionul de partid, prin secretarul Ion Bușu, precum și sfatul raional prin vicepreședintele Ion Vameșu și activistul Victor Tudorică i-au ajutat din toate puterile. Pînă și Nițu Vasile, șoferul raionului, lăsa mașina în marginea drumului și pleca pe la case „cu munca de lămurire".

...Alunenii știu să petreacă. Bubuia el, pămîntul, sub opincă chiar și atunci cînd mai toată comuna argățea la moșie. Apoi vă puteți închipui ce a fost la 29 septembrie cînd cele 32 familii au bătut o scîndură pe doi stîlpi, ca toată comuna să citească: „Gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin"...

Ce piese vor prezenta teatrele în Luna culturii

Teatrele din Capitală și 18 teatre din țară se pregătesc să prezinte în Luna culturii, la un înalt nivel artistic, numeroase piese din dramaturgia originală.

Spectatorii bucureșteni vor vedea astfel la Teatrul Național „I. L. Caragiale" piesele „Arborele genealogic" de Lucia Demetrius și la Teatrul Municipal „Ce fel de om ești tu" de Ana Novac, la Teatrul „C. Nottara" „Acolo departe" de Mircea Ștefănescu, la Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești „Manasse" de Ronetti Roman, la Teatrul Tineretului noua montare a piesei „Înșir-te mărgărite" de Victor Eftimiu și „Suflete tari" de Camil Petrescu. Piesele „Prăbușirea" de Al. Șahighian, „Pupăza din tei" de Ion Dămian, „Meșterul Manole" de Laurențiu Fulga și „Umbra baroanei" de Tiberiu Vornic vor fi jucate la Teatrul Armatei. Teatrul Evreiesc pune în scenă „Generația din pustiu" de L. Bruckstein.

Teatrele din țară vor oferi și ele spectatorilor un bogat repertoriu de piese românești. Teatrul Național din Cluj va monta piesa „Copacii mor în picioare" de A. Casona; Teatrul Național din Iași — „Arborele genealogic" de Lucia Demetrius; Teatrul Național din Craiova — „Mormolocul" de C. Sincu și V. Nițulescu, iar Teatrul de Stat din Orașul Stalin — „Domnișoara Nastasia" de G. M. Zamfirescu. Piesa lui Mihail Sebastian „Jocul de-a vacanța" va fi jucată la Teatrul de Stat din Satu Mare. La Teatrul Maghiar din Sf. Gheorghe va putea fi văzută piesa „Lența" de Sică Alexandrescu, la Teatrul German din Timișoara „Trei generații" de Lucia Demetrius, la Teatrul de Stat din Constanța „Rețeta fericirii" de Aurel Baranga, la Teatrul de Stat din Pitești „Nopțile tăcerii" de T. Bușecan.

În cadrul Lunii culturii, Teatrul Național „I. L. Caragiale" și Teatrul Național din Cluj vor face un schimb de turnee. (Agerpres)

Ziarul muncitorilor portuari

La rampele de descărcare și încărcare a mărfurilor, pe marile macarale și pe vasele ce deservesc portul Constanța muncitorii au citit cu interes în ziua de 28 noiembrie primul număr al ziarului „Portul Constanța", organ al Comitetului de partid, al Comitetului de întreprindere și al Direcției regionale a navigației maritime Constanța. Pe lîngă bogata activitate desfășurată în cadrul clubului „Dezrobirea", recent inaugurat, pe lîngă cele 50.000 volume și broșuri de specialitate de la biblioteca întreprinderii, muncitorilor portuari din Constanța li s-a pus prin aceasta la dispoziție încă un mijloc prețios pentru împărtășirea experienței înaintate, în scopul continuei îmbunătățiri a muncii și creșterii nivelului lor cultural.

In București

Primul lectorat de cartier

Ieri a fost înființat la Căminul cultural-Chitila primul lectorat de cartier din Capitală. Organizat din inițiativa Casei de cultură raională „Grivița Roșie", în colaborare cu S.R.S.C., lectoratul de cartier este o formă nouă de popularizare a științei și culturii în rîndurile maselor de cetățeni. În cadrul lectoratului, săptămînal, se vor ține conferințe cu teme din cele mai variate la care vor fi invitate să vorbească personalități de seamă ale științei și culturii noastre. Conferințele vor fi urmate de filme.

Casa de cultură raională „Grivița Roșie" intenționează să deschidă asemenea lectorate la toate căminele culturale din raion.

Pentru pomul de iarnă

Sărbătoarea pomului de iarnă, această zi mult așteptată de copiii oamenilor muncii se apropie. Un pom frumos împodobit bucură și pe cei mici și pe cei mari. De aici și dorința ca fiecare să-și procure din timp cele mai frumoase lucruri de împodobit, cele mai frumoase jucării pentru copii

Începînd de la 1 decembrie a.c. magazinele de specialitate, precum și cele înființate special cu acest prilej vor fi bine aprovizionate cu sortimente complete de jucării și podoabe pentru pomul de iarnă.

75 de ani de la nașterea lui Vasile Pîrvan

O FIGURĂ LUMINOASĂ A ȘTIINȚEI NOASTRE ISTORICE

de acad. EM. CONDURACHE

S-au împlinit în toamna aceasta 75 de ani de la nașterea marelui istoric și arheolog romîn Vasile Pîrvan, a cărui activitate a lăsat urme adînci în știința și învățămîntul românesc. Profesor la Universitatea din București la vîrsta de 27 ani, membru al Academiei Române la mai puțin de 31 ani, Vasile Pîrvan a contribuit într-o măsură puțin obișnuită la cercetarea sistematică a trecutului îndepărtat al patriei noastre și a pus bazele școlii românești de arheologie.

Fiul unui modest învățător de la țară, Vasile Pîrvan s-a născut în anul 1882, în satul Perchiu din comuna Harnești, regiunea Bacău. El a putut astfel cunoaște încă din copilărie viața deosebit de grea a țărănimii noastre, ale cărei suferințe el nu le-a uitat niciodată. În 1907, pe cînd se afla la Berlin, V. Pîrvan a ținut să-și manifeste în scris, printr-un memoriu, simpatia sa deplină cu țăranii răsculați.

Înscris în 1900 la Universitatea din București, V Pîrvan va fi repede cunoscut și apreciat de profesorii săi, în special de Nicolae Iorga și Dimitrie Onciul, cu ajutorul cărora va putea mai apoi să plece la studii în Germania, spre a se specializa în domeniul istoriei vechi.

Cu Eduard Meyer și Horschfeld va pregăti el teza sa de doctorat: „Naționalitatea negustorilor în imperiul roman" tipărită în 1909, lucrare de mare valoare, ce constituie pînă astăzi un model de documentație epigrafică.

Întors în țară în 1909, V. Pîrvan a fost numit profesor de istorie veche și epigrafie la Universitatea din București. În 1911 va prelua și conducerea Muzeului național de antichități, a cărui activitate de cercetare pe teren o va îmbogăți mereu, formînd o puternică echipă de arheologi cu care va porni imediat la lucru.

Primele sale lucrări, publicate după întoarcerea sa din străinătate, sînt o monografie asupra împăratului filozof Marc Aureliu publicată în 1909 și lucrarea intitulată: „Contribuții epigrafice la istoria creștinismului daco-roman", apărută în 1911. Pentru prima oară se studia în chip științific și sub toate aspectele sale istorice și culturale problema apariției creștinismului în regiunea dunăreană. Lucrarea din urmă își păstrează și astăzi valoarea istorică, în ciuda faptului că unele documente epigrafice, pe baza cărora își trăgea autorul concluziile sale, nu au rezistat criticii de mai tîrziu. Ea se integra în sfera unor preocupări istorice mai ample și anume problema începuturilor poporului și limbii romîne.

Începînd cu anul 1911, activitatea lui V. Pîrvan îmbrățișează un nou domeniu: acela al cercetărilor arheologice. El va da astfel la iveală documente de viață omenească de o bogăție extraordinară, numai cu ajutorul cărora putea fi scrisă mai larg, și mai sigur totodată, istoria îndepărtată a poporului nostru. La Adam Clissi (fostul oraș Tropaeum Traiani) la Ulmetum și mai ales la Histria în Dobrogea, V. Pîrvan a desfășurat, între 1911—1916, o activitate neobosită, ale cărei rezultate au fost publicate în „Analele Academiei Romîne".

Intrarea Romîniei în primul război imperialist întrerupe însă în chip brutal această primă etapă, atît de rodnică, în activitatea lui V. Pîrvan. Fără să-și tragă izvorul din concepția politică a clasei muncitoare, care acționa împotriva războiului, V. Pîrvan urăște totuși războiul și pe cei care se îmbogățesc de pe urma lui.

După încheierea păcii, studiile sale, ca și acelea ale elevilor și colaboratorilor săi, se îndreaptă însă tot mai precis în direcția istoriei poporului și culturii dacice, cercetate atît pe versantul de sud și de răsărit al Carpaților, cît mai ales în munții Orăștiei, unde se înălțau castelele și cetățile regilor daci.

Cu rari excepții, pînă la V. Pîrvan cercetările arheologice din țara noastră nu se făcuseră potrivit unui program bine stabilit. Acest lucru l-a făcut pentru prima oară V. Pîrvan. Nu hazardul descoperirilor, ci un plan de săpături, cu scopul bine precizat de a cîștiga pentru istoria poporului nostru unele informații, fără de care atîtea pagini, încă albe, nu s-ar fi putut scrie vreodată, a dirijat activitatea lui V. Pîrvan de la 1911 înainte.

În prima etapă a activității sale, pînă la 1916, cercetările de bibliotecă și de teren ale lui V. Pîrvan și ale colaboratorilor săi s-au îndreptat însă și ele, ca și ale aproape tuturor predecesorilor săi, înspre monumentele greco-romane din Dobrogea. V. Pîrvan și-a dat seama, în special după primul război mondial, că oricît ar fi fost ele de interesante în sine, aceste monumente greco-romane, cărora știința istorică burgheză din țara noastră le dăduse o atenție exclusivă, nu reprezintă în istoria trecutului nostru decît doar un capitol. Originile poporului romîn trebuiau căutate mai departe de epoca în care cuceritorul roman ocupase Dobrogea și apoi Dacia. Aceste origini trebuiau căutate în trecutul poporului dac însuși. În primii ani după război începe în țara noastră, dincoace și dincolo de Carpați, o activitate arheologică febrilă. Echipa de arheologi, pe care și-o formase înainte de război, ca și generația nouă, care venise la universitate de-abia după război, a început, sub directa supraveghere a lui V. Pîrvan, cercetarea celor mai interesante așezări omenești din epoca neolitică, epoca dacică. Presimțindu-și parcă sfîrșitul, V. Pîrvan compara toate aceste rezultate, trecea din nou în revistă tot ceea ce se publicase pînă atunci. Înarmat cu tot ceea ce se putea ști la acea dată, V. Pîrvan redactează, în ultimii trei ani ai scurtei sale vieți, marea sinteză a originilor îndepărtate ale poporului romîn. În 1926 apărea astfel lucrarea sa cea mai însemnată: „Getica", avînd ca subtitlu: „O protoistorie a Daciei". „Getica" îmbrățișează întreaga istorie a triburilor geto-dace, de o parte și de alta a Carpaților, de la sfîrșitul epocii de bronz și pînă la rezistența înverșunată a poporului dac împotriva cotropirii romane.

Aducînd pe primul plan al istoriei noastre vechi elementul autohton, V. Pîrvan arunca adevărată lumină pentru înțelegerea științifică a trecutului poporului nostru. Conștient de faptul că originile poporului romîn cuprind nu numai o componență daco-romană, dar și una slavă, V. Pîrvan voia să abordeze și problema, atît de importantă pentru noi, a istoriei și culturii triburilor slave care s-au așezat, la începutul epocii migrațiilor, pe tot cuprinsul țării noastre. Din conviețuirea acestor triburi slave cu populația locală daco-romană s-a născut poporul romîn. Firul vieții lui Pîrvan, brusc tăiat la 16 iunie 1927 — la vîrsta de numai 45 de ani — a împiedicat realizarea acestui plan.

Înainte de a încheia aceste rînduri închinate memoriei sale, trebuie să adaug cîteva cuvinte și despre activitatea sa de organizator al muncii științifice. V. Pîrvan a fost înainte de toate un mare profesor — magistrul, cum îi spun și acum, la 30 de ani după moarte, elevii săi. Tinerii adunați în jurul său simțeau instinctiv că în ființa firavă a acestui tînăr profesor arde focul cel viu al pasiunii științifice. Simțeau, de asemenea, că el știe și poate să se dăruiască acestei pasiuni. Echipa formată de el poate fi pe drept cuvînt numită o adevărată școală de arheologie. În revistele pe care el le-a organizat: „Ephemeris Daco-romana" și „Diplomatarium Italicum", ca organe ale Școlii romîne din Roma, „Dacia" ca organ al Muzeului național de antichități, au apărut studii deosebit de valoroase, care au dus numele științei noastre departe peste hotare. Muzeul național de antichități s-a transformat sub conducerea sa dintr-o simplă colecție de monumente, într-un adevărat centru de cercetări. De-abia în anii regimului de democrație populară a putut însă lua ființă Institutul de arheologie pe care toată viața sa l-a preconizat V. Pîrvan.

Pe lîngă această rodnică activitate de cercetător, V. Pîrvan a încercat, în unele lecții de deschidere a cursurilor universitare, ca și în unele conferințe publice, să adîncească problemele teoretice ale gîndirii istorice. Din nefericire, pregătirea sa la universitățile burgheze din țară și mai ales din străinătate, nu l-a îndreptat spre gîndirea dialectic-materialistă, ci spre o gîndire net idealistă, specifică filozofiei reacționare de la începutul veacului XX. Prelulînd unele idei exprimate de neohegelieni și mai ales de neo-kantienii din Germania anilor săi de studii — amintim în special pe Windelband și Rickert — V. Pîrvan a formulat după modelul acestora propriile sale idei în acest domeniu. Concepțiilor idealiste Vasile Pîrvan le-a plătit tribut pînă la sfîrșitul vieții sale. Din fericire, activitatea practică de cercetător neobosit al trecutului nostru și de organizator al muncii științifice nu a fost influențată prea mult de aceste concepții.

Luînd poziție critică față de unele interpretări idealiste ale operei sale, oamenii de știință din țara noastră preiau tot ceea ce este valoros în moștenirea istorică lăsată de V. Pîrvan. În momentul de față editurile noastre pregătesc ediții critice ale operei lui, revistele de specialitate consacră studii și articole activității neobosite a acestui mare cercetător al trecutului îndepărtat al țării noastre.

Viața și activitatea lui Vasile Pîrvan constituie un exemplu luminos de dragoste pasionată pentru știință.

SĂRBĂTOAREA POPOARELOR IUGOSLAVIEI PRIETENE

Ziua Republicii

Astăzi este ziua sărbătoril naționale a popoarelor frățești ale Republicii Populare Federative Iugoslavia. Data de 29 noiembrie marchează dubla aniversare a unor victorii istorice ale popoarelor din țara vecină și prietenă. La 29 noiembrie 1943, în toiul războiului de dezrobire națională împotriva ocupanților hitleriști, sesiunea de la Iaițe a Veceі populare antifasciste de eliberare a Iugoslaviei a ales organul suprem al puterii executive — Comitetul național de eliberare a Iugoslaviei. Cu doi ani mai tirziu, la 29 noiembrie 1945, după alungarea cotropitorilor fasciști, Adunarea constituantă a Iugoslaviei a hotărît abrogarea regimului odios al monarhiei și proclamarea Republicii Populare Federative Iugoslavia.

S-a deschis astfel o etapă nouă și glorioasă în viața popoarelor iugoslave. Umăr la umăr, oamenii muncii din Serbia și Croația, Bosnia și Hertegovina, Muntenegru, Macedonia și Slovenia au păsit sub conducerea Partidului Comunist din Iugoslavia, la făurirea noii orînduiri sociale, la construirea socialismului.

Dar pînă a ajunge la această cotitură istorică cît sînge au vărsat popoarele Iugoslaviei! A zecea parte a populației țării a pierit în timpul războiului. Poporul nostru a urmărit cu profundă simpatie lupta curajoasă și plină de abnegație pentru libertate pe care a dus-o poporul iugoslav, sub conducerea Partidului Comunist în anii grei ai războiului antifascist.

In toamna anului 1944 alături de ostașii armatei populare de eliberare a Iugoslaviei și-au vărsat sîngele vitejii ostași ai armatei sovietice însuflețiți de nobila ideologie a internaționalismului proletar, de ideile Marelui Octombrie — care a deschis tuturor popoarelor drumul eliberării naționale și sociale. Așa cum a arătat președintele Tito intr-un articol apărut cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie: „Fără Marea Revoluție din Octombrie și realizările sale, fără victoria coaliției antihitleriste asupra armatelor lui Hitler în cel de-al doilea război mondial în care armata sovietică — vlăstarul Revoluției din Octombrie — a purtat povara cea mai grea, noi nu am fi văzut construirea socialismului în țările de democrație populară, printre care și Iugoslavia".

Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a proclamării republicii populare, oamenii muncii din R.P.F. Iugoslavia fac bilanțul realizărilor remarcabile obținute pe tărîmul construcției socialiste. Pe bună dreptate se mîndresc popoarele iugoslave cu succesele industrializării care a transformat profund economia țării. Producția industrială a depășit de 2,7 ori nivelul dinainte de război. Iugoslavia — altădată anexă agrară a marilor puteri imperialiste — dispune în prezent de ramuri noi ale industriei grele — industria construcției de mașini, industria petrolului, industria siderurgică etc. Cu legitimă mîndrie arată muncitorii iugoslavi în uzine și hidrocentrale mărcile fabricilor „Rade Konciar"— pe generatori și transformatori — a uzinei „Litostroj" — pe turbine ș.a.m.d. Producția mijloacelor de producție este de 9 ori mai mare decît înainte de război. S-a dezvoltat de asemenea industria bunurilor de larg consum. Pe ogoarele țării s-a culeș anul acesta o recoltă bună. Pentru dezvoltarea continuă a agriculturii, se introduc mijloace tehnice moderne. Astfel, în următorii cinci ani, se prevede ca parcul de tractoare să crească de la 14.000 la 40.000 de tractoare. Este în creștere nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Fiecare pas pe care popoarele Iugoslaviei, sub conducerea Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, îl fac pe calea făuririi vieții noi, socialiste, bucură în mod sincer pe oamenii muncii din toate țările socialiste, care văd în făurirea noii orînduiri în R.P.F. Iugoslavia o contribuție adusă la întărirea forțelor păcii și socialismului din lumea întreagă.

Succesele construirii noii orînduiri în Iugoslavia frățească sînt privite cu bucurie de poporul romîn. Vechi tradiții istorice de bună vecinătate și într-ajutorare leagă popoarele Romîniei și Iugoslaviei. Edificiul prieteniei romîno-iugoslave se sprijină pe asemenea piloni trainici ca principiile cuprinse în declarațiile comune semnate la București și Brioni de guvernele celor două popoare: respectarea suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi, respectul reciproc și neamestecul în treburile interne. Ca țări socialiste ne unește măreața cauză comună a construirii socialismului, esența de clasă comună a orînduirii social-economice și a puterii de stat, comunitatea de interese și de țeluri care decurge din faptul că popoarele noastre au păsit pe calea comună a construirii socialismului, — a cărei victorie este luminată de învățătura atotbiruitoare a marxism-leninismului.

Ca țări socialiste, Romînia și Iugoslavia sînt ferm atașate cauzei păcii și militează pentru apărarea și consolidarea ei.

Inițiativa guvernului romîn de a se adresa șefilor de guverne ai Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei în vederea întăririi păcii și colaborării între toate țările din regiunea balcanică a fost întîmpinată cu aprobare și sprijinită de guvernul iugoslav.

Popoarele romîn și iugoslav sînt de asemenea strîns unite în hotărîrea de a lupta pentru a se pune capăt primejdiei unui monstruos război atomic, creată de imperialism și ca un prim pas în această direcție — de a se obține încetarea imediată a experiențelor cu armele atomice. Delegațiile țărilor noastre la O.N.U., alături de numeroase alte state, au votat recent pentru suspendarea imediată și necondiționată a experiențelor nucleare care pun în primejdie viața și sănătatea omenirii și agravează încordarea în lume.

Relațiile rodnice, colaborarea și ajutorul reciproc dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia se adîncesc și se lărgesc continuu. Se dezvoltă colaborarea economică dintre țările noastre, potrivit prevederilor protocolului privind schimburile de mărfuri în anii 1957—1960. Astfel, schimbul de mărfuri pe acest an va fi cu 33% mai mare decît în 1956. Un exemplu viu al eficienței relațiilor economice romîno-iugoslave îl constituie proiectul amenajării complexe a Dunării în sectorul Porților de Fier, inclusiv construirea unei mari hidrocentrale la Porțile de Fier. S-au lărgit totodată schimburile tehnico-științifice. Traducerea în viață a acordului de colaborare culturală, ratificat anul acesta în iulie, dă posibilitate unei mai bune cunoașteri reciproce a valorilor artei și literaturii. Un aport însemnat la consolidarea legăturilor dintre popoarele noastre îl reprezintă contactele dintre oamenii de cultură, reprezentanții organizațiilor sindicale, cooperatiste, de tineret etc., care s-au intensificat în ultimul an. Cu multă căldură a fost primită delegația Scupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia în timpul vizitei de două săptămîni făcute în Romînia în cursul lunii mai.

Se dezvoltă totodată relațiile de colaborare prietenească dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia pe temelia marxism-leninismului.

Poporul nostru are ferma convingere că, pe baza de neclintit a comunității țelurilor socialiste, vor crește și se vor întări și în viitor prietenia și colaborarea romîno-iugoslavă, care răspund intereselor ambelor popoare și totodată cauzei păcii și dezvoltării forțelor socialismului în lumea întreagă.

Cu prilejul sărbătorii naționale a R.P.F. Iugoslavia, poporul romîn urează popoarelor frățești ale Iugoslaviei noi și mari succese în opera de construire a orînduirii socialiste, în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

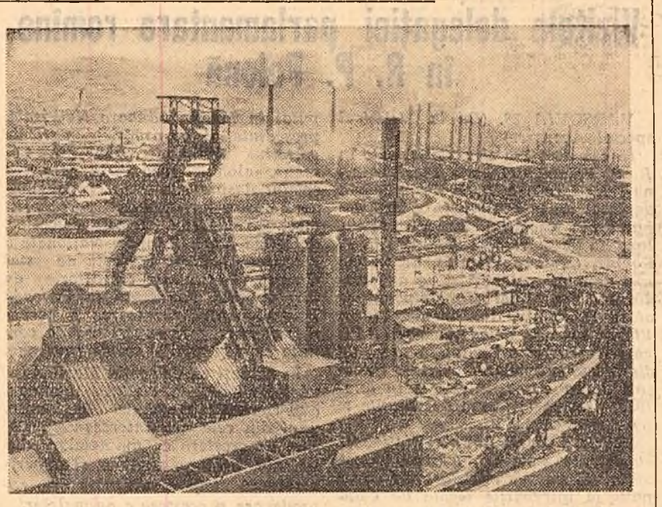

La Zenița s-a construit cel mai mare combinat metalurgic din R.P.F. Iugoslavia. In clișeu: Un furnal al combinatului.

Dezvoltarea relațiilor culturale romîno-iugoslave

INTERVIU CU IVO FROL, SECRETARUL COMISIEI IUGOSLAVE PENTRU RELAȚIILE CU STRĂINĂTATEA

BELGRAD 28 (Agerpres).— Într-o convorbire cu un redactor al Agerpresului, Ivo Frol, secretarul Comisiei iugoslave pentru relațiile cu străinătatea, a răspuns la cîteva întrebări privind relațiile culturale romîno-iugoslave:

De la semnarea acordului de colaborare culturală dintre cele două țări ale noastre — a spus Ivo Frol— a avut loc o dezvoltare continuă a schimbului reciproc de informații și manifestări. Aceasta s-a constatat și în cursul anului trecut, în special în domeniul muzical și literar. În general, se pare că legăturile noastre reciproce se orientează cel mai mult spre vizite ale unor formații muzicale, vizite reciproce ale scriitorilor și traduceri de opere literare.

Vizitele reciproce ale ansamblurilor de cîntece și dansuri populare, vizitele filarmonicelor, dirijorilor și cîntăreților de operă renumiți au făcut cunoscut publicului nostru nivelul înalt al culturii muzicale din R.P. Romînă. Să amintim, de exemplu, numai pe Zenaida Pally care a devenit o artistă favorită a locuitorilor Belgradului.

De asemenea, au fost foarte pozitive și folositoare întîlnirile și vizitele reciproce ale scriitorilor. Însă astfel de întîlniri ar fi trebuit să dea rezultate și mai bune în privința schimbului de experiență, în traducerea unor opere literare și în colaborarea la reviste literare.

Vizita artistului emerit Niki Atanasiu făcută la Liubliana și a regizorului Slavko Jan la București arată cît de necesare și folositoare sînt aceste contacte directe.

Programul nostru de schimburi culturale pe anul 1958, a declarat în continuare Ivo Frol, va lărgi domeniile de colaborare culturală și va îmbogăți legăturile și cunoașterea noastră reciprocă. Astfel se prevede ca pe lîngă schimbul de vizite ale scriitorilor și vizitele cu caracter muzical să se facă și schimburi de bursieri, profesori, reprezentanți ai editurilor, compozitori, istorici de artă și artiști plastici. Participarea specialiștilor la Jocurile de Vară de la Dubrovnik și la Festivalul dramaturgiei iugoslave de la Novi Sad, respectiv la Festivalul Internațional al Teatrului de păpuși de la București, oferă prilejul unei bune cunoașteri a domeniilor respective ale vieții și activității culturale. Consider că un loc foarte important îl au contactele directe și consfătuirile consacrate schimbului de experiență, precum și alte contacte de lucru ale asociațiilor de scriitori și artiști, ale universităților, ale Radiodifuziunii, ale studiourilor de filme și altele. Dacă vom contribui la dezvoltarea unei astfel de colaborări, consider că vom sprijini crearea și întărirea unei baze trainice pentru cunoașterea și înțelegerea reciprocă.

CIFRE ȘI FAPTE

☆ *Ziarul „Borba" anunță că producția industrială a Iugoslaviei a crescut în primele zece luni ale acestui an cu 16 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. Cea mai mare creștere a fost înregistrată în industria electrotehnică — cu 37%.*

☆ *În cinstea Zilei Republicii a fost terminată construcția hidrocentralei „Iaițe-1" din Bosnia, cu o putere de 48.000 kw. Hidrocentrala va fi pusă în funcțiune la 29 noiembrie.*

De asemenea în cinstea Zilei Republicii a fost pusă în funcțiune prima linie iugoslavă de înaltă tensiune de 220.000 volți. Această linie va lega resursele energetice din Bosnia și Hertegovina de diferite centre din Dalmația. Datorită acestui fapt Dalmația va căpăta de la hidrocentrala Iablanița de patru ori mai multă energie electrică decît pînă în prezent.

☆ *În Banatul iugoslav au fost descoperite mari zăcăminte de gaz metan. După cum relatează ziarul „Politika", potrivit unor calcule preliminare rezervele de gaz metan depășesc un miliard de metri cubi. Paralel cu lucrările de explorare a gazelor naturale se construiesc și o serie de conducte care vor alimenta cu gaze diferite fabrici din Pancicova, Vîrșeț, Belgrad și alte orașe.*

☆ *Cu prilejul sărbătoririi a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, colectivul teatrului de dramă iugoslav a pus în scenă piesa „Trenul blindat 14-69" de Vsevolod Ivanov. În prezent se pregătesc numeroase piese noi ale dramaturgiei iugoslave și universale, printre care „Trilogia Dubrovnikului" de Ivo Voinici, „Doamna ministru" a clasicului Branislav Nușici, „Richard al III-lea" de Shakespeare și „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian.*

☆ *Produsele industriei constructoare de mașini a Iugoslaviei devin cunoscute și pe piața mondială. Ele sînt livrate în prezent în zeci de țări, printre care țări din Asia și Africa. Iugoslavia exportă printre alte articole industriale, strunguri, motoare, macarale, iar șantierele navale din Rjeka și Split construiesc pentru străinătate mari nave maritime.*

Printre muncitorii iugoslavi

Zilele trecute trenul m-a lăsat în gara centrală din Belgrad. Era o după-amiază rece de noiembrie, cu un apus de soare vioriu, în care am deslușit frumusețea sobră a capitalei iugoslave. În zilele care au urmat, am privit orașul de sus, de pe muntele Avala, am trecut peste noul pod al Savei, am poposit îndelung printre muncitori și am privit șlepurile încărcate ce brăzdau apele Dunării. Centrul orașului, Piața Teraziei, bulevardele Revoluției și Mareșal Tito, clădirile monumentale ale marilor hoteluri Balcan și Moscova mi s-au întipărit în minte, viu, clocotitor, cu mulțimea gălăgioasă ce se revarsă în orele de seară, atunci cînd se aprind reclamele magazinelor, cinematografelor, cînd bulevardele strălucesc sub lumini fluorescente.

În anii puterii populare, capitala R.P.F. Iugoslavia a crescut, a devenit mai frumoasă, locuitorii orașului — oameni vioi și deschiși — se bucură și muncesc pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai bune. Noului venit, Belgradul și împrejurimile sale îi apar un șantier în construcție. Se clădește mult. Se îndepărtează urmele distrugerilor pricinuite de cotropitorii fasciști, care în anii războiului au bombardat orașul cu sălbăticie. Acum, în preajma aniversării Republicii, constructorii fac cadou belgrădenilor noi clădiri. Lîngă blocul Albania, în centrul Belgradului, a existat un loc viran. De cîteva zile constructorii, sub privirile a mii de curioși, au început demontarea brîului de schele metalice. O nouă și impunătoare clădire se înalță. Peste tot se văd semne ale înnoirii: ziduri și ferestre proaspăt vopsite și bineînțeles figurile zîmbitoare ale noilor locatari. În Piața Marx-Engels se înalță clădirile noi ale Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, ziarului „Borba" și Palatului Sindicatelor...

In jurul orașului s-au ridicat de asemenea numeroase fabrici și uzine moderne și bine utilate. Am avut prilejul să vizitez una din ele.

...Într-o dimineață am lăsat în urmă Belgradul cu animația lui și o mașină ne-a purtat în viteză spre Rakovița, la fabrica de tractoare. Inginerul-șef, Slobodan Voinovici, și președintele consiliului muncitoresc, Slavko Lucovici, sînt primele cunoștințe. În curte stau înșirate cunoscutele tractoare albastre „Zadrugar" (cooperatistul) pe care de altfel le văzusem la lucru, de la fereastra vagonului de tren, imediat după ce am trecut granița, pe cîmpiile mănoase din apropierea Vîrșețului. În atelierele uzinei, pe toate liniile de fabricație a pieselor și montare a tractorului, domnesc ordinea și curățenia. Prin tavane de sticlă, razele soarelui pătrund pieziș luminînd din belșug halele. Se muncește încordat.

Slobodan Voinovici și Slavko Lucovici povestesc greutățile prin care a trecut uzina pînă s-au pus la punct problemele actualei producții, ținînd seama de faptul că înainte de război în Iugoslavia nu se produceau tractoare. Greutățile — și nu au fost puține — au fost înfrînte cu sprijinul întregului colectiv de muncitori și tehnicieni.

...Trecutul revoluționar de luptă al muncitorilor uzinei „Rakovița" se împletește cu lupta de eliberare dusă de întregul popor iugoslav împotriva jugului fascist. Slavko Lucovici evocă pe scurt faptele eroice ale comuniștilor din uzină. La începutul războiului, răspunzînd manifestului lansat de P.C. din Iugoslavia, mai bine de jumătate din numărul muncitorilor de la uzinele „Rakovița" au luat calea codrilor, înrolîndu-se în rîndurile partizanilor. Cei rămași în uzină, sub conducerea organizației de partid, au ținut legătura cu partizanii și au organizat sabotarea producției. Cînd fasciștii au intenționat să mute uzina, membrii de partid au minat halele și au avariat mașinile. Împotriva fascismului, în lupta sfîntă pentru eliberarea patriei, au căzut 80 de muncitori de la „Rakovița". După eliberarea Belgradului muncitorii uzinei au lucrat zile și nopți fără să plece acasă, odihnindu-se pe rînd, livrînd piese și reparînd mașini pentru front.

I-am văzut zilele trecute pe acești muncitori așternînd pios, sub imensa marmoră albă a plăcii comemorative din fabrică, jerbe de trandafiri și crizanteme în semn de omagiu lui Bojovici Nedelca, Mladenovici Sretem, Paici David, eroi naționali și fii ai poporului iugoslav, ale căror nume, adînc săpate cu litere de aur, au rămas nestерse în inimile celor care i-au iubit și i-au înconjurat cu dragoste. Colectivul uzinei numără în rîndurile sale zeci de muncitori și funcționari purtători ai unor înalte ordine decernate partizanilor pentru eroismul și abnegația de care au dat dovadă în luptele purtate împotriva ocupanților fasciști.

În cinstea aniversării Republicii Populare Federative Iugoslavia, 180 de muncitori de la uzinele „Rakovița" au fost propuși pentru decorare. „Sînt eroii muncii noastre pașnice pe care o desfășurăm azi pentru construirea socialismului..." spune Slobodan Voinovici.

Pînă la sfîrșitul anului uzina trebuie să livreze în total 1400 de tractoare. În 1958 planul producției prevede 1500 de tractoare. Lupta pentru productivitate se duce pe toate căile. În 1965, cînd producția tractoarelor va trece de la „Rakovița" la noua fabrică din Zemun, numărul lor trebuie să crească pînă la 12.000 anual. Această cifră este fixată de recenta hotărîre a guvernului care a pus pe prim plan dezvoltarea agriculturii iugoslave.

Timpul petrecut în uzină mi-a dat posibilitatea să-i cunosc bine pe constructorii iugoslavi de tractoare de la „Rakovița", să constat că ei, ca și muncitorii romîni, își încordează toate puterile pentru făurirea unei vieți noi, socialiste. Înainte de plecare, Slavko Lucovici mi-a arătat într-un album de piele roșie fotografiile tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, fotografii făcute cu prilejul vizitării uzinei „Rakovița", în cursul anului trecut, de către delegația guvernamentală și de partid a țării noastre. El a ținut să-mi spună la despărțire că ar avea o mare bucurie dacă s-ar organiza un schimb de experiență între constructorii tractorului iugoslav „Zadrugar" și constructorii tractoarelor romînești, despre care el a auzit aprecieri pozitive. Am părăsit uzina, cu sentimentul că mă despart de prieteni buni.

CRISTEA MANTU

TELEGRAMĂ

Tovarășului
Kocea Popovici
Secretarul de stat
al Afacerilor Externe
al Republicii Populare
Federative Iugoslavia

Cu ocazia sărbătorii naționale a popoarelor Iugoslaviei vă rog să primiți cele mai cordiale felicitări și urări de sănătate.

Vă doresc succes deplin în activitatea dv. rodnică pe care o duceți pentru întărirea continuă a relațiilor de prietenie frățească dintre țările noastre, pentru colaborarea internațională și pacea în lume.

Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

Spectacol de gală cu filmul „S-a întîmplat la Belgrad"

Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a proclamării Republicii Populare Federative Iugoslavia, Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea a prezentat joi seara la cinematograful „Vasile Alecsandri" un spectacol de gală cu filmul „S-a întîmplat la Belgrad".

Au participat M. Macavei, președinte de onoare al I.R.R.C.S., N. Zlatev, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, funcționari superiori ai I.R.R.C.S. și ai Ministerului Afacerilor Externe, ziariști.

Au fost de față Nicola Vujanovici, ambasadorul R. P. F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei, precum și alți reprezentanți ai corpului diplomatic.

Filmul „S-a întîmplat la Belgrad", noua realizare a studiourilor iugoslave, s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

—○—

Aniversarea marelui poet bielorus Iacub Kolas

La Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. a avut loc joi după-amiază o adunare cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la nașterea marelui scriitor bielorus Iacub Kolas.

Adunarea a fost deschisă de scriitorul Eusebiu Camilar, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne. Despre viața și opera marelui poet bielorus Iacub Kolas a conferențiat poetul Eugen Frunză, laureat al Premiului de Stat.

În continuare artiștii Ion Manolescu, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat, Fory Etterle, laureat al Premiului de Stat, și Nicu Dimitriu, artiști emeriți ai R. P. Romîne, au citit din versurile scriitorilor bieloruși Iacub Kolas și Iancu Kupala.

(Agerpres)

—○—

INFORMAȚII

■ Miercuri a plecat spre Sofia o delegație a Academiei R. P. Romîne, care urmează să studieze în comun cu Academia bulgară de științe o serie de probleme din domeniul agriculturii, filozofiei, istoriei, lingvisticii și medicinei. Delegația este formată din acad. prof. P. Constantinescu-Iași, conducătorul delegației, acad. C. I. Gulian, prof. dr. Gh Lupașcu și prof. Al. Priadcencu, membri corespondenți ai Academiei R. P Romîne.

■ Grupul de artiști sovietici de la Asociația Unională a Circurilor de Stat, care se află în țara noastră, au prezentat la Casa prieteniei romîno-sovietice două spectacole de estradă și varietăți cu interesante numere de jonglerie, acrobație, cîntece, dans și ilu zionism. Următorul spectacol va avea loc duminică seara.

(Agerpres)

Cocktail oferit de ambasadorul R. P. Albania la București

Joi după-amiază Miha Lako, ambasadorul R. P. Albania la București, a oferit în saloanele Casei Centrale a Armatei un cocktail cu ocazia celei de-a 45-a aniversări a proclamării independenței Albaniei și a celei de-a XIII-a aniversări a eliberării țării de sub jugul fascist.

Au participat tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, I. Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa, I. Gh. Maurer, ministrul Afacerilor Externe, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, conducători ai organizațiilor obștești, oameni ai științei și artei, ziariști.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Ambasadorul R. P. Albania, Miha Lako, și președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Chivu Stoica, au toastat pentru prietenia și colaborarea rodnică dintre cele două țări, pentru pace și prietenie între toate popoarele lumii.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Tovarășului
Behar Shtylla
Ministrul
Afacerilor Externe
al Republicii Populare
Albania

Cu ocazia celei de-a XIII-a aniversări a eliberării patriei dv. vă rog să primiți, tovarășe ministru, un călduros salut și urări de noi succese pentru înflorirea continuă a frumoasei dv. țări, Republica Populară Albania, pentru colaborarea rodnică între țările noastre socialiste și apărarea păcii.

Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

—○—

Simpozion

Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a eliberării Albaniei de sub jugul fascist și a celei de-a 45-a aniversări a proclamării independenței naționale, joi seara a avut loc în aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală un simpozion cu tema „Prin Albania nouă — la cea de-a 13-a aniversare". (Agerpres)

Cum s-au desfășurat lucrările Conferinței internaționale a Crucii Roșii

DECLARAȚIILE FĂCUTE DE Dr. OCTAVIAN BELEA

La Delhi a avut loc recent cea de-a 19-a Conferință internațională a Crucii Roșii. Țara noastră a fost reprezentată la această conferință de o delegație condusă de dr. Octavian Belea, președintele Crucii Roșii a R. P. Romîne. Într-o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres", conducătorul delegației țării noastre a făcut o declarație asupra desfășurării lucrărilor conferinței.

Dezbătînd proiectul de reguli privind protecția populației civile în timp de război — a spus dr. Octavian Belea — conferința trebuia să fixeze un punct de vedere clar al Crucii Roșii.

Trebuie să subliniez că dacă prezentarea proiectului de reguli pentru dezbatere a însemnat un fapt pozitiv în activitatea internațională a Crucii Roșii textul lui însă era limitat, formulările nu prevedeau o protecție largă a populației civile.

Nu se punea punctul pe „i", în sensul interzicerii armelor de exterminare în masă, ceea ce ar însemna de fapt protecția cea mai mare a populației civile, precum și a tuturor operelor de cultură și artă. Delegațiile sovietică, cehă, romînă s-au pronunțat categoric, susținînd cu argumente puternice necesitatea introducerii în proiect a unui capitol privind interzicerea armelor nucleare. Poziția aceasta a fost susținută de multe delegații din Europa și Asia.

Cu toate manevrele delegației americane, conferința a hotărît totuși ca proiectul de reguli privind protecția populației civile, împreună cu toate amendamentele și discuțiile purtate, să fie trimise tuturor guvernelor pentru ca acestea să ia cunoștință de ele, în vederea viitoarei conferințe diplomatice. Conferința a aprobat o rezoluție prin care se cere Crucii Roșii să lanseze un apel către toate țările din lume cerîndu-le să-și însușească ideea că războiul nu aduce soluționarea nici unei probleme și că trebuie renunțat la el; să se intensifice eforturile în vederea unei dezarmări generale.

Tendința torpilării conferinței de către delegația americană s-a văzut clar din prima zi a conferinței, cînd delegația și-a prezentat proiectul de rezoluție pentru invitarea la conferință a reprezentanților guvernului marionetă ciankaișist.

Cu toate presiunile făcute și numărul mare de voturi contra proiectului american de invitare a clicii ciankaișiste, acest proiect a fost totuși adoptat cu o diferență mică de voturi. Rezoluția adoptată încalcă în mod fățiș statutul Crucii Roșii.

Guvernul R.P. Chineze este singurul guvern legal care reprezintă această țară.

După cum se știe, votarea moțiunii americane a produs o adîncă indignare. Prințesa Amrit Kaur, președinta Conferinței internaționale și președintă a Crucii Roșii indiene, împreună cu delegația indiană, a părăsit conferința considerîndu-se adînc jignită de atitudinea delegației americane. Rînd pe rînd, s-au urcat la tribună reprezentanții R. P. Chineze, Uniunii Sovietice, R.S.S. Bieloruse, R.S.S. Ucrainene, ai celorlalte țări socialiste, ai Indoneziei, Siriei și Egiptului, exprimîndu-și indignarea și părăsind conferința împreună cu delegațiile lor.

Crucea Roșie — a spus în încheiere dr. Octavian Belea — nu trebuie să aștepte războiul și distrugerile sale pentru a acționa apoi, ci să se alăture de pe acum cu toate forțele sale tuturor celora care luptă pentru prevenirea războiului.

Dezbaterea problemelor dezvoltării literaturii și artei sovietice

Întîlnirea activului oamenilor de artă din Moscova

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS După cum s-a mai anunțat, la 27 noiembrie în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor s-au întîlnit scriitori, compozitori, pictori, artiști, regizori — activul oamenilor de artă din Moscova — pentru a face schimb de păreri și a discuta despre sarcinile ridicate de partid în fața lucrătorilor pe tărîmul literaturii și artei.

In discuția activului a fost pus raportul „Cu privire la sarcinile oamenilor de artă în ce privește întărirea legăturii literaturii și artei cu viața", prezentat de A. Surkov, prim-secretar al conducerii Uniunii scriitorilor din U.R.S.S.

Vorbind despre atenția pe care o acordă partidul comunist educării ideologice a oamenilor muncii, raportorul a relevat marea importanță a declarațiilor primului secretar al C.C. al P.C.U.S., N. S Hrușciov, în legătură cu problemele urgente ale dezvoltării literaturii și artei sovietice. Aceste declarații s-au bucurat de aprobarea caldă a oamenilor de artă, a întregului popor sovietic, au constituit un document-program în care au fost determinate cele mai importante sarcini și principiile de bază ale politicii partidului în domeniul literaturii și artei.

La Moscova mii de literați, sculptori, muzicieni, oameni de teatru și cineaști au participat la discutarea acestui document. Discuțiile s-au desfășurat sub semnul dezvoltării continue a activității, al criticii principiale și ascuțite a greșelilor care s-au constatat în diferite domenii ale activității de creație în ultimii ani.

Cei 40 de ani de dezvoltare a literaturii și artei sovietice, a spus Surkov, arată că partidul, prin Comitetul său Central, a venit întotdeauna în ajutorul oamenilor noștri de artă în etapele grele de cotitură ale creației lor. Documentul „Pentru o legătură strînsă a literaturii și artei cu viața" a dat un puternic sprijin oportun literaților, pictorilor, muzicienilor.

Partidul cheamă pe oamenii de artă să fie întotdeauna în mijlocul poporului, să reflecteze mai profund la fenomenele vieții sociale și politice, să știe ce probleme frămîntă zi de zi poporul.

T. Hrennikov, prim secretar al conducerii Uniunii compozitorilor din U.R.S.S., a spus:

In nici o țară capitalistă nu există o asemenea bogăție de creații muzicale ca la noi, în țara socialismului. Nu putem să nu relevăm avîntul creator cu care compozitorii s-au pregătit să sărbătorească cea de-a 40-a aniversare a Revoluției din Octombrie. Niciodată în istoria muzicii noastre nu au fost create într-o perioadă scurtă de timp un număr atît de mare de lucrări de amploare — opere, simfonii, comedii muzicale — ca în ultimii doi ani.

Poporul sovietic apreciază și iubește mult arta sa cinematografică, a spus regizorul de cinema I. Pirev, Numai în 1956 filmele noastre au fost vizionate de peste 3 miliarde de spectatori din Uniunea Sovietică, de milioane de oameni de peste hotare.

Vorbitorul și-a consacrat o mare parte a cuvîntării analizei critice a cîtorva filme în care oamenii vii sînt înlocuiți prin scheme. Avem destule talente, a spus el, pentru a crea filme mai originale, mai pline de poezie, în care să se poată vedea finețea și profunzimea interpretării actorilor, în care dramaturgul să dea dovadă de o profundă cunoaștere a vieții.

B. V. Iohanson, artist al poporului al U.R.S.S., s-a oprit asupra rolului pictorilor în lupta pentru realismul socialist. Reprezentanții artei plastice, a declarat el, pot spune cu tot dreptul că au fost întotdeauna alături de popor, că au trăit durerile și bucuriile lui, că au construit împreună cu el societatea socialistă, bastionul păcii și speranțelor luminoase ale oamenilor muncii de pe întregul pămînt.

Relevînd marile succese indiscutabile realizate de noi, a spus Iohanson, nu trebuie să trecem cu vederea lipsurile. Cîțiva pictori talentați s-au depărtat de temele mari, importante ale prezentului, de sarcinile principale ale artei. Partidul a dat un ajutor de neprețuit oamenilor de artă în rezolvarea problemelor complexe, în lupta împotriva denaturărilor ideologice în domeniul artei.

La adunare a luat cuvîntul E. A. Furțeva, secretar al C.C. și al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.

Pentru promovarea încrederii în relaţiile internaţionale

Convorbirea lui N. S. HRUŞCIOV cu ziariştii americani W. R. Hearst, F. Connif şi R. Considine

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS W. R. Hearst-junior, redactorul-şef şi proprietar al trustului de ziare „Hearst Newspapers" şi proprietar al Agenţiei de informaţii International News Service, a rugat pe N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., să-l primească pentru o convorbire.

La 22 noiembrie, N. S. Hruşciov a primit pe W. R. Hearst şi pe ziariştii americani F. Connif şi R. Considine care l-au însoţit şi a avut cu ei o convorbire.

W. R. HEARST: *Aceasta este aceeaşi cameră în care am mai fost acum trei ani?*

N. S. HRUŞCIOV: Da, noi nu schimbăm atît de repede locuinţa cum nu ne schimbăm nici politica.

W. R. HEARST: *Pretutindeni se pot vedea îmbunătăţirile realizate la dv. Or, de la ultima noastră întrevedere au trecut aproape trei ani. Credeţi oare că în această perioadă s-a realizat vreun progres în ceea ce priveşte o mai bună înţelegere reciprocă între conducătorii ţărilor noastre? În cazul de faţă nu mă voi referi la problema înţelegerii reciproce între popoarele noastre.*

N. S. HRUŞCIOV: Nu, din păcate, situaţia nu s-a schimbat. Continuă duelul verbal care duce nu la atenuarea şi la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţările noastre, ci, dimpotrivă, la înrăutăţirea, la ascuţirea relaţiilor. Nu sîntem mulţumiţi de această situaţie şi facem totul pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi S.U.A. Aceasta nu depinde numai de noi. După cît se pare, partea adversă, adică cercurile conducătoare americane, nu doreşte aceasta.

Întîi încrederea, apoi inspecţia

W. R. HEARST: *Este foarte regretabil. Noi dorim o înţelegere reciprocă, dar, probabil, că nu putem găsi metoda cu ajutorul căreia s-ar putea obţine aceasta. Am propus să se înceapă cu instituirea unei anumite linii de inspecţie în Europa. Îmi dau seama că în prezent nu există încrederea necesară, încrederea reciprocă necesară; dar o asemenea inspecţie ar putea duce eventual la crearea acestei încrederi. Care este părerea domnului secretar în această privinţă?*

N. S. HRUŞCIOV: La ce inspecţie vă referiţi?

W. R. HEARST: *Mă refer la inspecţia care ar putea fi efectuată pe pămînt, la aceea cu ajutorul instalaţiilor radar, la inspecţia aeriană.*

N. S. HRUŞCIOV: Vedeţi, ţările noastre au discutat deja această problemă. Cunoaşteţi desigur bine propunerile noastre în problema dezarmării cu instituirea unei inspecţii internaţionale. Noi ne aflăm şi în prezent pe aceleaşi poziţii. Dar dv. ştiţi că partea americană şi după ea Anglia şi Franţa au renunţat la propriile lor propuneri. Astfel, S.U.A., sub pretextul prevenirii unui atac prin surprindere, au început de cîtva timp să insiste cu încăpăţînare asupra efectuării inspecţiei aeriene, asupra fotografierii din avion a teritoriilor U.R.S.S. şi S.U.A. Considerăm că fotografierea din avion nu poate preveni un atac prin surprindere, nici nu poate asigura controlul necesar asupra dezarmării. Totuşi noi am declarat că sîntem gata să examinăm problema inspecţiei aeriene, întrucît din cauza poziţiei S.U.A., sprijinite de Anglia şi Franţa, această problemă a devenit una din piedicile serioase în calea tratativelor cu privire la dezarmare. Dar, atunci cînd am propus ca S.U.A. şi U.R.S.S. să delimiteze pe teritoriile lor zone de aceeaşi întindere care să fie supuse inspecţiei aeriene, S.U.A. nu au acceptat această propunere. Şi, în general, s-a creat o asemenea situaţie încît atunci cînd noi acceptăm vreo propunere sau alta a Statelor Unite ale Americii, Angliei şi Franţei, guvernele acestor ţări renunţă la propunerile lor, le complică şi le leagă de condiţii vădit inacceptabile pentru a nu permite realizarea unui acord.

Dv. puneţi problema — la început inspecţia, iar apoi stabilirea încrederii. Noi considerăm însă că mai întîi trebuie să se realizeze încrederea între ţări iar apoi să se instituie inspecţia. Rezolvarea acestei probleme complicate se va putea obţine treptat, prin înfăptuirea unor hotărîri reciproc avantajoase. Atunci, dacă va exista dorinţa reciprocă, se va putea trece la instituirea inspecţiei cuvenite, care nu este de conceput decît în condiţiile încrederii reciproce.

W. R. HEARST: *La început inspecţia, apoi încrederea. Aceasta este părerea mea, pentru că invers s-ar părea că nu se poate.*

N. S. HRUŞCIOV: Vreau să-mi continui ideea. Dacă se constituie inspecţia fără încredere, aceasta nu va mai fi o inspecţie. În condiţiile unor relaţii nesănătoase între ţări o asemenea inspecţie se transformă într-o recunoaştere pentru alegerea momentului cel mai oportun uneia sau celeilalte părţi în vederea săvîrşirii unei agresiuni. Noi nu ne gîndim la nici un fel de atac agresiv şi, desigur, nu vom accepta o asemenea inspecţie. Dar dacă între ţări se vor crea condiţii de încredere reciprocă, atunci instituirea inspecţiei nu va mai prezenta nici un fel de dificultăţi.

Între U.R.S.S. şi India am accepta orice inspecţie...

Dacă, de exemplu, ar fi necesar să se instituie o inspecţie reciprocă între Uniunea Sovietică şi India am accepta orice inspecţie, deoarece considerăm că India este o ţară iubitoare de pace, întrucît ea nu plănuieşte nimic împotriva noastră, la fel cum noi nu plănuim nimic împotriva ei. De aceea o asemenea inspecţie n-ar provoca neliniştea guvernului sovietic, a poporului sovietic. Cînd însă numeroşi oameni de stat şi politici din Statele Unite ale Americii şi generalii dumneavoastră, care vorbesc atît de mult despre pretenţiile lor la dominaţia mondială şi fac declaraţii făţişe despre planurile lor de agresiune militară împotriva Uniunii Sovietice, cer totodată adoptarea imediată a propunerilor lor cu privire la instituirea inspecţiei pe teritoriul Uniunii Sovietice, aceasta se înţelege, că noi nu putem accepta.

Aceasta înseamnă doar a da posibilitatea serviciului de spionaj militar american să stringă informaţiile care îi sînt necesare pentru pregătirea unui atac împotriva ţării noastre.

Noi considerăm şi ne situăm în prezent pe poziţia că trebuie create condiţiile pentru a exclude un atac prin surprindere al unor ţări împotriva altora. În acest scop noi am propus să se instituie următorul fel de inspecţie: să se înfiinţeze pe baze reciproce posturi de control în primul rînd la nodurile feroviare, pe şosele, în porturi, iar apoi şi pe aerodromuri. Înfiinţarea acestor posturi de inspecţie nu este pretutindeni necesară, ci în anumite zone, dacă vorbim în limbaj militar — la liniile de plecare, pentru a nu se da posibilitatea unei ţări sau alteia să acumuleze forţe în vederea unui atac prin surprindere. Am acceptat de asemenea instituirea unei inspecţii aeriene la 800 de kilometri de o parte şi de alta a liniei care desparte dispoziţiivul trupelor noastre de cel al trupelor puterilor occidentale din Germania. Noi ne aflăm şi acum pe aceeaşi poziţie, sîntem de acord cu asemenea măsuri. Dar S.U.A., Anglia şi Franţa, nu acceptă aceste propuneri. Contribuie oare aceasta la stabilirea unei mai mari încrederi între părţi?

A lupta pentru pace este „o teză aspră"?

F. CONNIF: *Îngăduiţi-mi să vă pun o întrebare. Vorbiţi despre necesitatea îmbunătăţirii relaţiilor dintre toate ţările. Cum va putea atunci contribui la o asemenea îmbunătăţire tonul oarecum aspru care se remarcă în Declaraţia consfătuirii liderilor comunişti dată publicităţii la 22 noiembrie?*

N. S. HRUŞCIOV: Nu înţeleg la ce anume din această Declaraţie se referă domnul Connif calificînd-o aspră. În ea sînt expuse poziţiile partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste şi concepţiile lor. Toate acestea decurg din programele, din statutele acestor partide, din învăţătura marxist-leninistă, care stă la baza activităţii partidelor noastre. În această Declaraţie de altfel nu au fost expuse nici un fel de teze aspre. Dimpotrivă în ea se arată că partidele comuniste şi muncitoreşti consideră lupta pentru pace ca sarcina lor primordială, că aceste partide vor lupta pentru a asigura coexistenţa paşnică a ţărilor cu orînduiri de stat, politice şi sociale diferite. În faţa partidelor comuniste stă sarcina de a lupta pentru asigurarea păcii în întreaga lume. Nu înţeleg ce este aspru în aceasta?

F. CONNIF: *Mi s-a părut de pildă că în această Declaraţie unele referiri la Statele Unite ale Americii vor fi probabil considerate în S. U. A. ca exprimate într-un limbaj neprietenos. Nu vorbesc despre orientarea fundamentală a Declaraţiei care oglindeşte fireşte concepţiile partidelor comuniste, ci vorbesc de faptul că asemenea referiri la S.U.A. vor fi interpretate în ţara noastră drept o acţiune nu tocmai prietenoasă faţă de ea.*

N. S. HRUŞCIOV: Nu înţeleg de ce Statele Unite ale Americii trebuie să interpreteze aceasta ca o acţiune neprietenoasă. În Declaraţie sînt expuse poziţiile partidelor care luptă pentru construirea societăţii socialiste. Şi, fireşte că poziţiile noastre socialiste nu sînt pe placul anumitor cercuri din S.U.A. care conduc partide avînd poziţii capitaliste opuse. Noi nici nu ne aşteptăm ca ele să salute această Declaraţie, deoarece poziţia partidelor comuniste şi muncitoreşti, expusă în Declaraţie şi poziţia partidelor burgheze — sînt poziţii ideologice opuse.

Aceasta face însă parte din domeniul luptei ideologice. Dacă cercurile conducătoare din S.U.A. ar recunoaşte faptul incontestabil că în prezent există şi se dezvoltă o lume a socialismului cu ideile ei şi o lume a capitalismului în care domină vechile rînduieli, ele ar recunoaşte şi posibilitatea coexistenţei celor două sisteme sociale care se dezvoltă în societatea contemporană. Recunoscînd însă aceasta, ele ar recunoaşte şi faptul că lupta ideologică nu trebuie să ducă la conflicte şi cu atît mai mult la ciocniri militare între ţări cu sisteme sociale şi politice diferite. Aceste ţări pot şi trebuie să coexiste în mod paşnic şi să dovedească într-o întrecere paşnică ce sistem oferă societăţii avantaje mai mari.

În ceea ce priveşte Declaraţia, ea este pătrunsă în întregime de tendinţe paşnice, vorbeşte despre necesitatea coexistenţei paşnice a statelor, cheamă toate forţele iubitoare de pace la lupta împotriva primejdiei izbucnirii unui nou război. În ea se spune că în prezent cea mai importantă sarcină în întreaga lume este lupta pentru apărarea păcii, că partidele comuniste şi muncitoreşti năzuiesc spre acţiuni comune pe scara cea mai largă cu toate forţele iubitoare de pace, cu toţi cei care nu vor război. Participanţii la Consfătuire au declarat că sînt gata să sprijine eforturile tuturor statelor, partidelor, organizaţiilor, mişcărilor şi persoanelor individuale care se pronunţă pentru pace, împotriva războiului, pentru coexistenţă paşnică, pentru reducerea înarmărilor, interzicerea folosirii şi experimentării armei nucleare. Există oare în aceasta vreo nuanţă de asprime sau de neprietenie la adresa Statelor Unite ale Americii?

Cum ar putea dl. Hearst să-şi servească mai bine cititorii...

R. CONSIDINE: *Permiteţi-mi şi mie să vă pun o întrebare: această nouă Declaraţie domină literalmente în prezent gîndurile oamenilor. E clar că această Declaraţie este un indiciu al unităţii de vederi a socialiştilor şi comuniştilor. Este neîndoielnic şi faptul că ea va fi interpretată în mod diferit în diverse ţări. Care sînt, după părerea dv. cele trei puncte principale pe care le conţine această Declaraţie?*

N. S. HRUŞCIOV: Declaraţia este un document important în care şi-a găsit expresia o sferă destul de vastă de probleme. Se vede că dv. nu aţi citit-o bine. Dacă aţi fi citit-o cu atenţie aţi fi observat cu uşurinţă în ea principiile fundamentale, principale. Fireşte că unii oameni vor interpreta într-un fel aceste principii, iar alţii — în altfel. Dacă vă voi spune părerea mea despre cele trei puncte principale cuprinse în Declaraţie se poate ca părerile noastre să nu coincidă.

R. CONSIDINE: *Voi citi cu atenţie Declaraţia şi o voi învăţa neapărat pe de rost.*

N. S. HRUŞCIOV: Acestea nu sînt versuri pentru a fi învăţate pe de rost, trebuie să înţelegi sensul acestui document.

F. CONNIF: *Mi se pare că încă Lenin spunea că simplitatea duce la o mai bună înţelegere. De aceea citind acest Document am încercat să-l simplific oarecum şi astfel să-l ajut pe cititorul nostru să-l înţeleagă, deoarece este clar că cititorii noştri nu se vor putea descurca singuri în acest document uriaş.*

N. S. HRUŞCIOV: Veţi face un lucru util dacă veţi studia bine Declaraţia şi dacă veţi înţelege just principiile ei fundamentale. Dar nu-mi vine să cred că veţi aduce la cunoştinţa cititorilor d-voastră principiile fundamentale ale Declaraţiei în sensul în care sînt expuse acolo. Doar dv. vă situaţi pe cu totul alte poziţii ideologice. De aceea nu prea pot să cred în obiectivitatea dv.

Aţi manifesta obiectivitatea cuvenită, d-le Hearst, dacă aţi publica în întregime această Declaraţie în presa dv. şi aţi da astfel cititorilor dv., întregii opinii publice americane, posibilitatea să citească şi să se orienteze singuri în conţinutul acestui document. Vă încredinţăm că astfel aţi face cel mai bun serviciu cititorilor dv. Putem spera că veţi publica Declaraţia?

W. R. HEARST: *Aş vrea să spun cinstit că publicaţiile trustului nostru de ziare nu publică deobicei integral documente atît de vaste. Aceasta o fac ziare ca „New York Times", „New York Herald Tribune" şi alte cîteva ziare care au un volum mai mare decît al ziarelor noastre. Uneori nu publicăm în întregime nici declaraţiile cele mai substanţiale ale preşedintelui nostru, care ţin 30 de minute sau o oră. Aşa dar nu putem promite că ziarele noastre vor publica în întregime un document atît de mare. Pot însă să vă încredinţez că ne vom strădui cu cea mai mare sinceritate să rezumăm, aşa cum facem deobicei, cele mai importante aspecte ale acestei declaraţii şi apoi vom da, ca deobicei, din partea redacţiei comentariile noastre.*

R. CONSIDINE: *Punîndu-vă întrebarea am încercat să-mi dau seama care este punctul dv. de vedere în legătură cu principalele puncte ale Declaraţiei.*

W. R. HEARST: *Aceasta ne poate ajuta să înţelegem mai bine Declaraţia şi va ajuta în aceeaşi măsură poporul american să se descurce mai bine în ea. Aveţi dreptate, nici noi n-am reuşit încă să citim în întregime Declaraţia, ci am citit doar cîteva ştiri despre Declaraţie care au fost trimise astăzi în Statele Unite pe la ora 4—5 dimineaţa. De aceea impresia noastră despre această Declaraţie nu se bazează pe studierea ei completă; am acordat mai multă atenţie celor ce se spun în Declaraţie despre Statele Unite şi din aceasta am tras concluzia că în Declaraţie se vorbeşte într-o formă cam aspră despre ţara noastră. S-ar putea ca atunci cînd vom cunoaşte în întregime documentul să ajungem la o altă concluzie. Vă încredinţez că dacă greşim, ne vom îndrepta greşeala şi ne vom strădui să expunem în mod obiectiv esenţa documentului.*

N. S. HRUŞCIOV: Aceasta ar fi bine deoarece ar contribui la realizarea unei mai mari înţelegeri reciproce.

În ceea ce priveşte politica cercurilor guvernante ale Statelor Unite ale Americii, bineînţeles că nu sîntem de acord cu rolul pe care îl pretind S.U.A. — dominaţia mondială. Elementul principal al Declaraţiei este preocuparea pentru dezvoltarea ţărilor socialiste, pentru asigurarea coexistenţei paşnice cu toate ţările care au orînduiri de stat şi sociale diferite de ţările socialiste. Repet, elementul principal al Declaraţiei este cea mai sinceră dorinţă a partidelor noastre de a asigura o pace trainică şi îndelungată în lumea întreagă.

Text prescurtat.
Subtitlurile aparţin redacţiei

Continuare în numărul viitor

ULTIMELE ŞTIRI • ULTIMELE ŞTIRI • ULTIMELE ŞTIRI • ULTIMELE ŞTIRI • ULTIMELE ŞTIRI • ULTIMELE ŞTIRI

DE PESTE HOTARE

Vizitele delegaţiei parlamentare romîne în R. P. Polonă

VARŞOVIA 28. (De la trimisul special Agerpres).

În cea de-a 7-a zi a vizitei sale în R. P. Polonă delegaţia Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne s-a deplasat de la Poznan în cîteva comune ale raionului agrar Leszno. Însoţită de mareşalul Seimului R. P. Polone, Czeslaw Wycech, de numeroşi deputaţi polonezi şi de ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R. P. Romîne în Polonia, Marin Florea Ionescu, delegaţia Marii Adunări Naţionale a vizitat în orele de dimineaţă gospodăria agricolă colectivă Jarognewice, înfiinţată în anul 1950, precum şi ferma de cornute şi porcine a gospodăriei.

Delegaţii Marii Adunări Naţionale au discutat apoi cu membrii gospodăriei. Ei au pus întrebări şi au răspuns la întrebările legate de viaţa ţăranilor romîni. Membrii gospodăriei din Jarognewice s-au întreţinut cu tovarăşul Nicolae Hudiţeanu, deputat în Marea Adunare Naţională, preşedinte al gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din Comana, raionul Negru Vodă, care le-a relatat despre succesele cooperativizării agriculturii noastre. După vizitarea gospodăriei agricole colective, delegaţia Marii Adunări Naţionale a vizitat gospodăria agricolă de stat Garzyn şi renumita crescătorie de vite de aici, cunoscută în întreaga Polonie pentru redresarea şi perpetuarea unor rase superioare de cornute mari şi mici şi cai de tracţiune.

În aceeaşi zi, delegaţia Marii Adunări Naţionale a vizitat institutul experimental zootehnic Pavlowice, unul din cele mai interesante institute de creştere a animalelor din Polonia, unde se studiază şi experimentează metode ştiinţifice de reproducere şi creştere a animalelor.

Seara, delegaţia Marii Adunări Naţionale s-a întors la Varşovia.

Rezultate rodnice în colaborarea dintre oamenii de ştiinţă sovietici şi străini

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS La 27 noiembrie, s-au încheiat la Moscova lucrările conferinţei pentru studierea reacţiilor nucleare la energii mici şi mijlocii în cadrul căreia oameni de ştiinţă sovietici şi străini au prezentat aproximativ 100 de referate.

Conferinţa a discutat un cerc larg de probleme legate de studierea reacţiilor nucleare, care permit să se pătrundă în adîncul proceselor ce se petrec în nucleele atomilor.

Contactele personale între oameni de ştiinţă din diferite ţări au permis să se stabilească metode de colaborare între reprezentanţi de vază ai ştiinţei ca Veksler, creatorul giganticului sincrofazotron, şi fizicianul englez Flowers, între academicianul sovietic Alihanov şi fizicianul american Deutsch, între prof. Zavoiski, laureat al premiului „Lenin", şi prof. Barshall de la Universitatea din Wisconsin.

Planurile Bonnului pentru apropiata sesiune N. A. T. O.

BONN 28 (Agerpres).— În cercurile guvernamentale vest-germane au loc pregătiri intense în vederea apropiatei sesiuni N.A.T.O. de la Paris. În cadrul acestor pregătiri s-a ţinut la 27 noiembrie o şedinţă specială a consiliului apărării prezidată de cancelarul Adenauer.

Agenţia D.P.A. relatează că au fost discutate trei probleme importante. Este vorba de construirea de baze americane pentru lansarea de proiectile teleghidate pe teritoriul Germaniei occidentale, înzestrarea Bundeswehrului cu armament atomic şi sporirea contribuţiei financiare a Germaniei occidentale la sistemul militar atlantic. Această contribuţie va trebui să fie probabil de 12 miliarde mărci, faţă de 9 miliarde cît a fost pînă acum.

Cancelarul Adenauer a subliniat că poziţia Germaniei occidentale la viitoarea sesiune N.A.T.O. trebuie definită fără o consultare prealabilă a Bundestagului. Cancelarul Adenauer a respins astfel cererea opoziţiei ca înainte de sesiunea N.A.T.O. de la Paris să aibă loc dezbateri de politică externă în Bundestag.

—○—

Incălcări ale teritoriului tunisian

TUNIS 28 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia United Press, guvernul tunisian a dat publicităţii un comunicat în care anunţă că la 27 noiembrie soldaţi francezi au pătruns pe teritoriul Tunisiei pe o distanţă de aproximativ 200 metri şi au răpit 4 tunisieni şi un algerian care se refugiase în Tunisia.

Potrivit relatărilor presei guvernul tunisian a protestat cu hotărîre pe lîngă guvernul francez în legătură cu încălcarea frontierei de către trupe franceze venind din direcţia Algeriei.

Tratativele regelui Marocului cu Dulles n-au dus la rezultatele aşteptate de cele două părţi

WASHINGTON 28 (Agerpres). — La Washington a fost dat publicităţii un comunicat în legătură cu tratativele care au avut loc între regele Marocului, Mohammed al V-lea, şi secretarul de stat al S.U.A., Dulles, care l-a înlocuit pe preşedintele Eisenhower. Comunicatul exprimă intenţia celor două părţi de a continua în viitor prin intermediul reprezentanţilor lor diplomatici „schimburile de vederi".

În ce priveşte principala problemă care interesa oficialităţile americane, şi anume problema bazelor americane din Maroc, comunicatul recunoaşte că nu s-a ajuns la un acord.

În ce priveşte problema algeriană comunicatul arată că suveranul marocan şi-a manifestat interesul ce-l poartă pentru problema algeriană, dar nu precizează care va fi atitudinea Statelor Unite în această problemă.

Succese ale U.R.S.S. în întrecerea economică paşnică cu S.U.A.

6,5 kg. unt pe cap de locuitor în Lituania

VILNIUS 28 (Agerpres). — TASS transmite:

Anul acesta în Lituania s-au obţinut cîte 6,5 kg. de unt pe cap de locuitor, adică cu 2,7 kg. mai mult decît cantitatea de unt care s-a produs anul trecut în S.U.A. pe cap de locuitor.

Anul acesta întreprinderile din industria laptelui din Lituania au primit şi prelucrat cu 110.000 tone mai mult lapte decît în cursul întregului an 1956. În anul 1960, capacitatea întreprinderilor din industria laptelui din republică va creşte de 1,5 ori în comparaţie cu anul curent.

În Comitetul Politic al O. N. U.

A început discutarea problemei algeriene

NEW YORK 28 (Agerpres). — La 27 noiembrie Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a început examinarea problemei algeriene. Această problemă a fost ridicată de delegaţiile a 22 de ţări din Asia şi Africa şi a fost inclusă pe ordinea de zi a Adunării, cu toată împotrivirea Franţei şi a celorlalte puteri colonialiste.

Ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pineau, care a luat cuvîntul la discuţii, a încercat să prezinte lucrurile ca şi cum Franţa ar face totul pentru a pune capăt războiului din Algeria prin tratative. El a declarat însă imediat că Franţa nu poate să ducă tratative cu conducătorii insurgenţilor şi consideră de asemenea ca fiind inacceptabile tratative pe baza recunoaşterii independenţei sau suveranităţii Algeriei.

El a acuzat Tunisia, Marocul, Siria şi îndeosebi Egiptul că aprovizionează în secret cu arme pe insurgenţi şi le acordă sprijin financiar şi moral.

Adresîndu-se în mod evident Statelor Unite, delegatul Franţei a declarat că extracţia petrolului descoperit în Algeria „poate să fie nu numai în folosul Europei şi Africii, ci şi al altor continente".

El a afirmat din nou că O.N.U. „nu este împuternicită să se amestece" în problema algeriană şi a cerut delegaţilor „să nu se grăbească", pentru ca Franţa să aibă timpul să pună capăt „anarhiei".

La sfîrşitul şedinţei delegaţii Egiptului şi Siriei au dat scurte răspunsuri la cuvîntarea lui Pineau. Reprezentantul Egiptului, Lutfi, arătînd că va răspunde ulterior delegatului francez la fondul discursului său, a declarat că acuzaţiile aduse Egiptului şi altor state arabe nu sînt prin nimic demonstrate şi nu corespund realităţii.

Reprezentantul Siriei, Zein Ed-Din, a declarat că acuzaţia adusă ţării sale şi altor ţări arabe că livrează arme patrioţilor algerieni este de domeniul fanteziei.

Reprezentantul Siriei a subliniat că mişcarea de eliberare naţională din Algeria este o mişcare de masă a poporului care este ferm hotărît să obţină independenţa.

Primul ministru Gaillard nemulţumit de poziţia S.U.A. şi Angliei faţă de Franţa

PARIS 28 (Agerpres). — În dimineaţa zilei de 28 noiembrie, premierul francez Gaillard şi Maurice Faure, secretar de stat la ministerul Afacerilor Externe, au făcut expuneri în cadrul comisiei pentru Afaceri Externe a Adunării Naţionale cu privire la unele probleme ale politicii externe a Franţei.

Referindu-se la rezultatul recentelor convorbiri franco-britanice, **Gaillard a subliniat nemulţumirea guvernului** francez faţă de ceea ce numeşte „**actul neprietenos şi nejustificat care l-a constituit livrarea de arme britanice Tunisiei**". Gaillard a încercat să prezinte cele două voturi care vor avea loc în Adunarea Naţională franceză în problema proectului de lege privitor la alegerile electorale în Algeria şi în problema aşa-zisei „legi cadru" pentru Algeria drept o chestiune „de prestigiu" pentru Franţa în faţa partenerilor N.A.T.O.

În ceea ce priveşte relaţiile Franţei cu ceilalţi membri ai coaliţiei atlantice, **Gaillard a deplins rolul de partener minor rezervat Franţei de către S.U.A. şi Marea Britanie, sublinlind că „guvernul francez nu va fi în nici un caz de acord cu un directorat anglo-saxon".**

—○—

Mare miting de protest în Okinava împotriva acţiunilor ilegale ale administraţiei americane

TOKIO 28 (Agerpres). — După cum anunţă posturile de radio japoneze, la 26 noiembrie în oraşul Naha de pe insula Okinava a avut loc din iniţiativa partidului socialist-popular şi partidului popular un mare miting de protest împotriva acţiunilor ilegale ale administraţiei americane de a înlătura din postul de primar al oraşului Naha pe Senaga.

La miting au participat 40.000 de locuitori ai oraşului. Ei au adoptat o rezoluţie în care consideră demiterea lui Senaga din postul de primar drept un amestec flagrant în treburile autonomiei locale şi un act antidemocratic al autorităţilor americane.

Şi în alte localităţi din Japonia au avut loc mari mitinguri de protest ale populaţiei.

Scurte ştiri

LA UNIVERSITATEA „VASEDA" DIN TOKIO — cea mai mare din Japonia — a avut loc recent un festival al filmului din ţările Europei răsăritene. La festival au fost prezentate producţii ale cinematografiei bulgare, cehoslovace, poloneze şi romîne. De un deosebit succes s-au bucurat filmul cehoslovac „Praga dunărea" şi filmul romînesc „Iarna în Deltă".

CONSFĂTUIREA TEHNICO-ŞTIINŢIFICĂ A INSTITUŢIILOR DIN ŢĂRILE SOCIALISTE CARE LUCREAZĂ ÎN DOMENIUL STANDARDIZĂRII. După cum s-a mai anunţat, la Moscova are loc consfătuirea tehnico-ştiinţifică a instituţiilor din ţările socialiste care lucrează în domeniul standardizării. Consfătuirea analizează propunerile în legătură cu unificarea standardelor naţionale, care determină interşanjabilitatea în construcţia de maşini, precum şi standardele de bază în siderurgie.

EVENIMENTELE DIN REGIUNEA IFNI. Din comentariile agenţiilor de presă rezultă că oficialităţile spaniole se aşteaptă la noi ciocniri cu partizanii marocani şi expediază în zona Ifni noi trupe de întărire. Agenţia France Presse arată că forţele spaniole din Ifni, care numărau peste 5000 de oameni în ajunul răscoalei populaţiei din Ifni, au fost considerabil întărite. În zona Ifni continuă să sosească unităţi din legiunea străină spaniolă şi trupe de paraşutişti.

CRIZA DE GUVERN DIN FINLANDA. La 28 noiembrie U. Kekkonen, preşedintele Republicii Finlanda, a însărcinat pe R. von Fandt, director general al Băncii Finlandeze, să formeze un guvern extra-parlamentar de specialişti. Von Fandt a primit această însărcinare.

PRIMUL MINISTRU AL INDIEI NEHRU, a adresat un nou apel de a se depune eforturi pentru realizarea unei dezarmări efective.

PLANUL PENTRU FOLOSIREA PAŞNICĂ A ENERGIEI NUCLEARE ÎN POLONIA aprobat în cursul acestui an, prevede construirea pînă în 1970 a primei nave atomice poloneze acţionată cu ajutorul energiei atomice.

ZIARUL „AVGHI" anunţă că în luna ianuarie va începe la tribunalul corecţional procesul ofiţerului american Musali, care în luna mai a.c. a ucis într-un accident de automobil pe secretarul Uniunii Democrate de Stînga (C.D.A.), generalul Sarafis, fost deputat.

DEZBATERI ÎN PARLAMENTUL FRANCEZ. După cum anunţă agenţia France Presse, în cursul şedinţei din noaptea de 27 spre 28 noiembrie a Adunării Naţionale Franceze a fost adoptată cu 300 voturi contra 260 o moţiune cerînd amînarea dezbaterilor asupra legii electorale pentru Algeria. Pentru amînarea dezbaterilor au votat deputaţii comunişti, radical-socialişti din aripa lui Mendes-France, independenţi şi alţii.

STAREA SĂNĂTĂŢII PREŞEDINTELUI EISENHOWER. Agenţia United Press a transmis textul buletinului medical al Casei Albe, cu privire la starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower, în care se spune că convalescenţa acestuia „decurge deocamdată excelent".

CONSILIUL REPREZENTANŢILOR PERMANENŢI AI N.A.T.O. întrunit joi dimineaţa la Palatul Chaillot, a dat publicităţii un comunicat în care se anunţă că deşi preşedintele Eisenhower este bolnav s-a hotărît ca conferinţa N.A.T.O., care urmează să înceapă la 16 decembrie la Paris, să aibă loc, aşa cum s-a prevăzut, la nivelul şefilor de guverne ai ţărilor membre ale N.A.T.O. Delegaţia S.U.A. la conferinţă va fi condusă de vicepreşedintele S.U.A. Nixon.

Avioanele americane aflate pe teritoriul Angliei poartă bombe cu hidrogen

Un val de proteste şi indignare a cuprins Anglia

LONDRA 28 (Agerpres). — La 28 noiembrie în Camera Comunelor au avut loc violente dezbateri în legătură cu recunoaşterea de către guvernul Macmillan a faptului că avioanele americane de la bazele aeriene aflate pe teritoriul Marii Britanii poartă bombe cu hidrogen cu prilejul zborurilor de patrulare şi antrenament. „Aparatele aviaţiei strategice americane — a declarat Macmillan — care se găsesc staţionate în Marea Britanie, poartă în timpul zborurilor de patrulare şi antrenament bombe cu hidrogen". Această mărturisire a declanşat, după cum arată agenţia United Press, „O FURTUNĂ DE CRITICI DIN PARTEA LABURIŞTILOR" CARE AU SUBLINIAT PERICOLELE GRAVE LA CARE ESTE EXPUSĂ POPULAŢIA BRITANICĂ ÎN URMA TRANSFORMĂRII MARII BRITANII ÎNTR-O BAZĂ ATOMICĂ A S.U.A., LA DISCREŢIA GENERALILOR AMERICANI.

Macmillan a răspuns negativ la interpelarea dacă în recentele convorbiri avute cu preşedintele Eisenhower a fost limitat dreptul generalilor americani de a folosi teritoriul britanic drept bază a unui atac cu arme atomice şi nucleare.

★

Presa britanică critică vehement guvernul. Într-un articol ziarul laburist „Daily Herald", care poartă pe prima pagină o manşetă mare intitulată „BOMBE DEASUPRA ANGLIEI", publică o serie de declaraţii ale unor cititori care protestează împotriva transformării Marii Britanii într-o bază atomică a S.U.A. „DE CE TREBUIE COPIII NOŞTRI SĂ TRĂIASCĂ SUB AMENINŢAREA ACESTEI PRIMEJDII ÎNGROZITOARE — se întreabă o mamă. SE PARE CĂ EXISTĂ CINEVA CARE MANIFESTĂ O NEPĂSARE INSULTĂTOARE FAŢĂ DE INTERESELE NOASTRE". Un alt cititor al ziarului, care locuieşte în apropierea unei baze aeriene americane, scrie: „În regiunea noastră se manifestă multă nervozitate în legătură cu prezenţa avioanelor americane".

Sub titlul „BOMBE DEASUPRA CAPULUI NOSTRU", ziarul „Daily Worker" scrie printre altele: „A SOSIT TIMPUL CA POPORUL ENGLEZ SĂ-ŞI SPUNĂ CUVÎNTUL ÎN FAVOAREA RAŢIUNII ŞI A PĂCII, CERÎND O ÎNTÎLNIRE A MARILOR PUTERI LA NIVELUL CEL MAI ÎNALT PENTRU A SE AJUNGE LA UN ACORD ÎN PROBLEMA DEZARMĂRII".

Comentatorii occidentali subliniază că ÎN ANGLIA SE VA DECLANŞA UN NOU VAL DE SENTIMENTE ANTIAMERICANE.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.60 20, 7.60 40, 7.61 00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".